Р. XLI Ч. 7-8 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Vol. XLI No. 7-8 JULY-AUGUST 1984

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

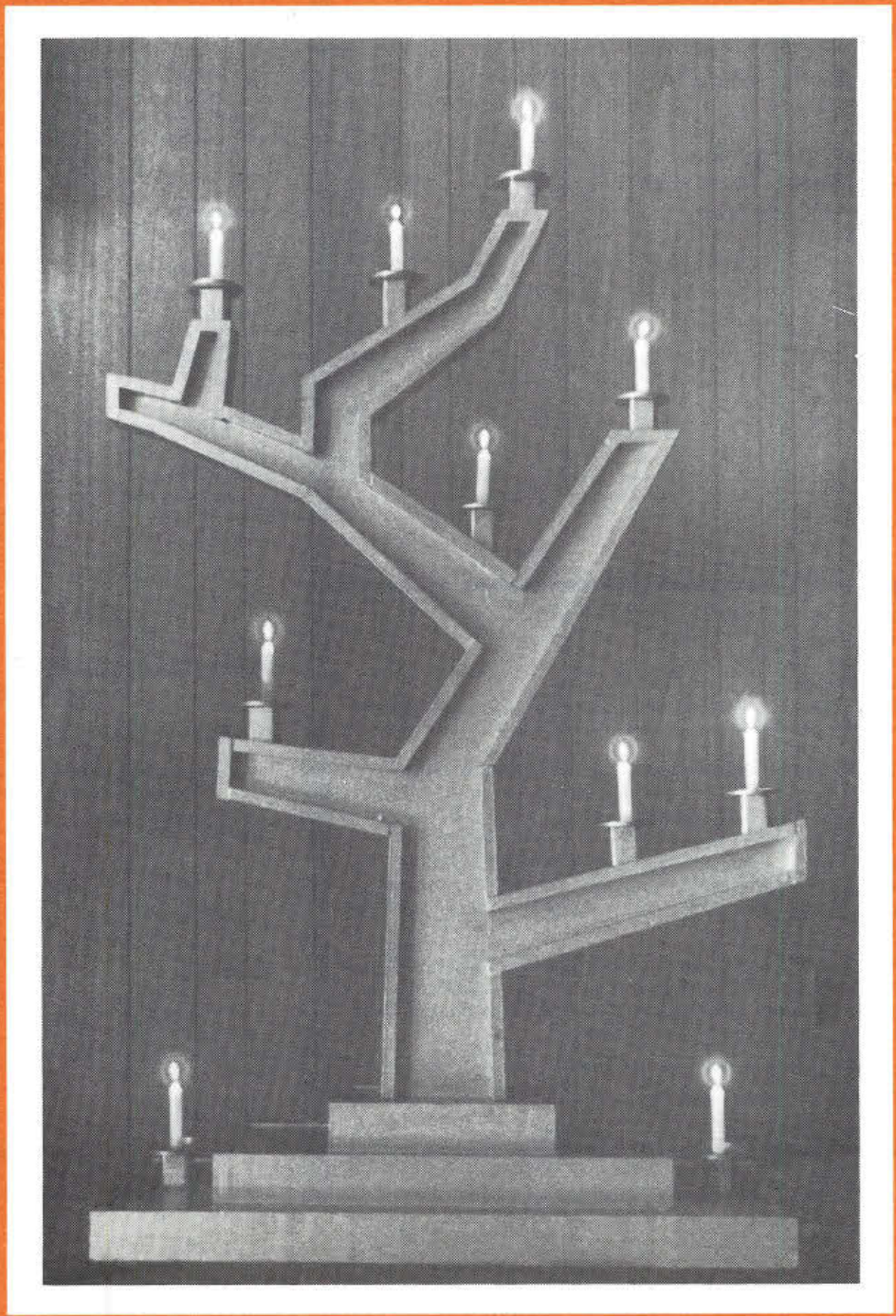

www.unwla.org

НАШЕ ЖИТТЯ
OUR LIFE

Р. XLI Ч. 7-8 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1984 Vol. XLI No. 7-8 JULY-AUGUST

ЗМІСТ

XX Конвенція СУА
Іванна Рожанковська: Відкриття 1
Привіти 2
Любов Дражевська: Дещо з вражень... 6
Нововибрана Головна Управа 10
Відзначені Відділи 11
Петро Одарченко: Читаючи "Перший Вінок" 13
Наталя Лівицька-Холодна: Я виростала у садах 14
Анна-Галя Горбач: Бджолячий фейлетон 15
Вісті з Централі 16
Фонд ім. О. Лотоцької 19
"Куток листування" 20
СФУЖО 21
Український Музей 25
Our Life 27
Хроніка Округ, дописи 32
Посмертні згадки 44

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за вийнятком серпня.
Число редаґувала Колегія.
Мовна редакція — Наталя Лівицька-Холодна.

На обкладинці: "Дерево життя". Перший раз було засвічене на ювілейній XVII Конвенції 1974 року у 50-ліття СУА. "Дерево життя" символізує Головну Управу і дев'ять Округ СУА. Проєкт — Галини Титли, виконав Ігор Кіршак.

Our Cover: "Tree of Life" symbolizes the National Board and 9 Regional Councils of UNWLA. "Tree of Life" was first lit during the XVII Convention in 1974 which celebrated the golden jubilee of UNWLA. Designed by: Halyna Tytla, sculptured by: Ihor Kirshak.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved
Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
Марія Томоруґ — 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк — 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк — 4-та заступниця для справ зв'язків
Олена Мельничук — протоколярна секретарка
Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі — англомовна секретарка
Александра Кіршак — касирка
Іванна Ратич — фінансова секретарка
Ірена Куровицька — вільний член
Марія Радович — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець — музейно-мистецька
Ліда Бойко — виховна
Ліда Черник — суспільної опіки
Анна Кравчук — стипендій
Анна Максимович — пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
Ростислава Матла — Філядельфія
Лідія Маґун — Нью-Йорк
Марія Крамарчук — Північний Нью-Йорк
Ірина Чайківська — Нью Джерзі
Любомира Головата-Розша — Огайо
Евстахія Струтинська — Чікаґо
Лідія Фіцалович — Нова Англія
Ярослава Томич — Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Теодозія Савицька — голова
Ірена Кіндрачук — членка
Евгенія Новаківська — членка
Ольга Літепло — заступниця
Леся Ґой — заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ВІДКРИТТЯ XX КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Слово голови СУА Іванни Рожанковської

За початок організованого жіночого руху слід уважати 1884 рік. У липні того року відбулася у Сенека Фолс у стейті Нью-Йорк Перша Конвенція Жіночих Прав(First Women's Rights Convention). У резолюціях цієї Конвенції були з'ясовані цілі, що на довгі роки стали дороговказом у боротьбі за рівноправність жінок в Америці і в Европі. Українки включилися до жіночого руху 36 років пізніше. У 1884 р. Наталія Кобринська заснувала першу самостійну жіночу організацію "Товариство Руських Женщин" у Станиславові, а в Києві Олена Доброграєва заснувала гурток студенток при Вищих Жіночих Курсах. 1884 рік вважається початком українського жіночого руху.

За виїмком короткого існування Української Народньої Республіки, конституція якої визнала рівноправність, українські жінки не мали виглядів здобути повністю громадські права, бо не мав їх український народ. Революції, війни, репресії окупантів за останніх сто років нищили фізично український народ, його культурний і матеріяльний дорібки. Короткі передишки чергувалися з посиленим гнетом. Сьогодні майже всі українські землі об'єднані під найбільш жорстоким окупантом.

Український жіночий рух, тісно пов'язаний з історією народу, не засвоїв скрайніх феміністичних ідей, лише домагався права на середню й вищу освіту для дівчат, можливостей професійної і заробітної праці для жінок, а згодом рівноправности і співвідповідальности у власній громаді.

Український жіночий рух зріс у силу в 20-их і 30-их роках цього століття в Галичині, на Волині і в еміґраційних осередках. Число членок Союзу Українок, що мав осідок у Львові, досягало 100.000. Світлим моментом цього руху був Український Жіночий Конґрес у Станиславові в 1934 р., на якому 600 делеґаток заступали жіночі організації в цілому світі, а всіх учасниць було 5.000. На цю радісну подію, що об'єднала жінок різного територіяльного походження, віровизнань і політичних переконань, падали понурі тіні. За Збручем штучний голод докошував мільйони українців. В Галичині та серед політичної і заморської еміґрації, за словами Мілени Рудницької, "внутрішній хаос розтраченої національної енерґії, яка йде в нас на взаємне поборювання ... розпорошення національних сил не йде по лінії здорових суспільних течій та не має за основу істотних світоглядових різниць ... жахом наповняє нас факт, що навіть до найважливіших питань національного життя поодинокі групи підходять під кутом власного престижу й інтересу".

Сьогодні, 50 років пізніше, ці самі тіні падають на українське громадське життя на поселеннях поза межами батьківщини — посилена русифікація, фальшування історії, нищення культурних надбань в Україні, розсварення та взаємне поборювання на еміґрації.

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

May 21, 1984

I am delighted to send warm greetings to everyone attending the Twentieth Convention of the Ukrainian National Women's League of America.

This special event presents a welcome opportunity to acknowledge gratefully the valuable role of your organization in promoting the culture of your people among women. By furthering this endeavor, you contribute to the diversity that enriches American life and is the foundation of our nation's strength.

The Women's League has been a significant factor in keeping alive and advancing the ethnic heritage of Ukrainians. You can be proud of the outstanding contributions of your people and their descendants to the continuing progress of our nation.

I especially wish you great success in this year that marks the centennial anniversary of the first Ukrainian Women's Organization.

May you have an enjoyable and productive gathering.

Ronald Reagan

Почавши від Наталії Кобринської, українські жінки домагалися рішального голосу і співвідповідальности в усіх справах національного життя. Це домагання ще дотепер не здійснене. Деякі призабуті факти є маркантними прикладами. У 1948 р. створено в Німеччині Національну Раду, що об'єднала всі партійні угруповання та мала стати єдиним центром політичної діяльности українства на чужині. У складі Національної Ради не було ні однієї жінки. У "Громадянці", журналі Об'єднання Українських Жінок Німеччини, появився протест, в якім, між іншим, сказано: "І от тут на чужині, коли ми, жінки мусимо бути остоєю нації і вдержати для неї національно свідомі молоді покоління, — в найвищому центрі українського життя немає ні однієї жінки. Ні одно з угруповань не знайшло в собі зрозуміння і не усвідомило собі ваги жінки у національному житті". Дальше читаємо осторогу: "І той факт, що у Національній Раді жіноцтво не може промовити свого розсудливого і заспокійливого слова, може дуже некорисно відбитися на дальшому політичному житті". На першім Світовім Конґресі Вільних Українців забули покликати до президії єдину жінку, тодішню голову Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

До сьогодні в українському громадському житті наша участь найчастіше обмежена до представниць жіноцтва. В організаціях, партіях, світових і крайових об'єднаннях, наукових і фінансових установах, мужчини репрезентують цілу громаду, а половину її, тобто жінок, звичайно одна жінка. У щоденній громадській праці, при чорній роботі,

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Христос Воскрес !

Рим,дня 3 травня 1984

До Світлої Екзекутиви
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
в Ню Йорку, Н.Й., ЗСА.

Високоповажані Пані, Світлі Збори !

Вітаю Ваші Двадцяті Загальні Збори СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ і радію, що хочете присвятити їх також відзначенню 100-ліття Українського Жіночого Руху,що його започаткувала в нас в Галичині велика Наталя Кобринська,яка відважно на свої часи заявила,що українська жінка не може"критися в слимачій шкаралупці і носитися лиш усюди з своєю хаткою" і додає сміло,які завдання ставить собі українська жінка вже тому сто літ:"Важний ще лишається нам до піднесення факт, що перший раз виступаємо разом з нашими старшими сестрами Українками в імени нашої національної єдности на ниві загальних справ і спільного всім жінкам питання".Коли зважити, що ці слова пролунали тому сто літ, є чим шляхотно гордитися нашим українським Жінкам, що відіграли важну ролю в нашім громадськім життю,на культурнім полю,в розвиткові нашої національної свідомости і в Церкві.

Бажаю Вам гарних успіхів у Ваших нарадах, Божого благословення в дальшій Вашій праці.

Благословення Господнє на Вас !

Патріярх і Кардинал

навпаки, тут переважаюча більшість жінок, яким приходиться нести відповідальність за виховну, культурну, харитативну праці, збереження української субстанції. Мужчини залюбки влаштовують національні річниці, демонстрації, ювілеї, при тому політикують і спорять.

Виїмок зі звіту Василя Безхлібника, генерального секретаря СКВУ на IV Конґресі, кидає світло на настанову громади у відношенні до жінок: "Президія СКВУ проголосила у 1981 р. Декаду Української Родини на роки 1981 до 1990 та видала звернення, яке підписала крім Президії СКВУ також і СФУЖО. Сподівання на те, що українська жінка перенесе свою увагу з дотеперішнього поля заінтересування на українську родину, як основу всього нашого теперішнього та майбутнього буття, ще досі не виправдалася".

Виходить, що генеральному секретареві СКВУ та іншим "батькам народу" невідома настанова жінок і провідниць жіночого руху до проблем родини. У статті "Замужня жінка середньої верстви" у "Першім Вінку" Наталія Кобринська пише: "Дивно, що та людська суспільність, така запобіглива про своє добро, так пильно дбає про заспокоєння найдрібніших вимог щоденного життя, з таким легковаженням відноситься до корення своєї екзистенції, то є до родини і жінки, що стоїть на сторожі родини". У промові на Конґресі в Станиславові Мілена Рудницька сказала: "На родину глядимо як на суспільну і біологічну клітину народнього організму — як на місце, де кується душа і майбутність нації". Одною з цілей СФУЖО, згідно зі статутом, є "змагати до збере-

Ukrainian Orthodox Church of U. S. A.

MOST REVEREND MYSTYSLAV S. SKRYPNYK
Archbishop of Philadelphia and Metropolitan
of The Ukrainian Orthodox Church
of the U. S. A.

P.O. Box 495
South Bound Brook, N. J. 08880
Tel.: 201 — 356-0090

Травень 5,1984 р.

ХРИСТОС В. СКРЕС!

Головна Управа
Союзу Українок Америки,
Нью Йорк, Н.Й.

Вельмидостойні і дорогі Пані!

Сердечно дякую за повідомлення мене, що 25-28 травня цр. відбудеться XX Конвенція Союзу Українок Америки. Це дає мені змогу привітати учасниць Конвенції та побажати їм Божої допомоги й успішних нарад.

Водночас молю Господа про його повсякчасну опіку над Вашою Організацією та про всесильне Боже БЛАГОСЛОВЕННЯ.

Щиро Вам відданий у Христі

Митрополит

ження української духовости і християнської моралі в родині". Статті у жіночих журналах, доповіді, дискусії, резолюції і виховна праця за останніх десять декад свідчать про те, що родина була і є в центрі уваги жінок і жіночих організацій. Можливо, що теперішня "Декада Родини" повинна бути присвячена батькові, як членові родини та його співвідповідальності за сьогодні і завтра власної родини і ширшої, яку становить українська спільнота.

Які вартості виплекав український жіночий рух, жіночі організації, що мали б додатній вплив на громаду, коли б жінки були пропорційно заступлені у її проводі, а не були обмежені до ролі "заступниць жіноцтва"? На першому місці ставимо соборність. Почавши від "Першого Вінка", якого авторками були жінки Східньої і Західньої України, через Український Жіночий Конґрес у Станиславові, Всесвітній Союз Українок, Об'єднання Українських Жінок Німеччини і вкінці Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, членами і провідницями були українські жінки без уваги на територіяльне походження. Українські жінки ніколи не ставили штучних границь між різними вітками народу, ці границі для них не існували. Логічним вислідом принципу соборности є релігійна толерантність.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Українська Католицька Архиепархія
827 NORTH FRANKLIN STREET, PHILADELPHIA, PA. 19123
(215) 627-0143

Ч. 372-84 О
(У відповіді поклікатися на повище число)
Слава Ісусу Христу !

Канцелярія Митрополита
3 квітня 1984

Союз Українок Америки
Високоповажана Пані
Іванна Рожанковська, голова
108 -Друга Евеню, Ню Йорк, Н.И.

Високоповажана Пані !

Дякую за ввічливе повідомлення, що в днях 26 - 28 травня 1984 відбудеться XX Конвенція Союзу Українок Америки, яка відзначить 100-ліття українського жіночого Руху.

Сподіваюся, що Конвенція буде успішною для добра нашого народу і нашої Церкви, бо наші українки мали й мають великий вплив на формування світогляду нового - молодого покоління,а в тому й майбутнього нашого народу.

Бажаю Вам успіху у Вашій відповідальній праці.

Благослов'я усі Ваші добрі почини й Вашу працю для добра нашого народу.

Всім Вам бажаю многих щедрот Всемогутнього Господа, щоб в здоров'ю у мирі працювали Ви на благо українського народу.

Благословення Господа на Вас !

† Стефан Сій.
Митрополит

Самостійні жіночі організації все придержувалися демократичних засад, їхніми членами були й є сьогодні жінки всіх суспільних прошарків. Вони теж зберігали засаду понадпартійности і хоча заохочували своїх членок брати участь у політичному житті, не допускали партійних спорів на своєму терені.

За зміст своєї діяльности жіночі організації здавна прийняли працю для загалу, для народу.

Визнаючи повністю ці принципи, що були теж принципами Союзу Українок Америки впродовж його 60-літнього існування, сьогодні у століття українського жіночого руху ми їх наново підтверджуємо та надалі будемо їх придержуватися у нашій праці для загального добра.

Ми віримо, що добро народу лежить на серці кожному членові української спільноти, кожній українській організації у вільному світі. Для збереження українства на поселеннях, для помочі поневоленої України необхідний спільний фронт усіх тих, кому дорога доля батьківщини. Закликаємо провідників українських організацій в Америці узгіднити спірні справи й до замирення. Зі свого боку заявляємо готовість співпраці з об'єднаною громадою.

STATE OF NEW YORK
EXECUTIVE CHAMBER
ALBANY 12224

MARIO M. CUOMO
GOVERNOR

May 24, 1984

Dear Ms. Rozankowsky:

I am delighted at the opportunity to send greetings to all the participants of the XX Convention of the Ukrainian Women's League of America.

The Ukrainian community of New York State has consistently made significant contributions which have enhanced the cultural, economic and religious growth of our great State.

I am, indeed, very pleased that the centennial celebration of the Ukrainian women's movement, originally founded in Stanislaw in the Western Ukraine, is being celebrated here in the Empire State.

On behalf of all New Yorkers, I extend to all the delegates and friends my sincerest best wishes for a very successful and memorable convention.

Sincerely,

Mario M. Cuomo

Ms. Iwanna Rozankowsky, President
Ukrainian National Women's League
108 Second Avenue
New York, New York 10003

THE CITY OF NEW YORK
OFFICE OF THE MAYOR
NEW YORK, N.Y. 10007

May 25, 1984

Ukrainian National Women's League
of America, Inc.
Grand Hyatt Hotel

Dear Convention Participants:

Congratulations on the centennial of the Ukrainian Women's Association and the Twentieth Anniversary of the Ukrainian National Women's League of America.

The Ukrainian National Women's League of America, dedicated to Ukrainian cultural heritage and developing social welfare programs, is a vital part of preserving and protecting the Ukrainian American Community. Through league branches across the United States, your hard work and outreach to those in need--whether here or in Ukraine--has become an outstanding example of social service for us all. We in New York City recognize the daily contributions of the Ukrainian American Community to our rich multi-ethnic population.

My best wishes to you on this special double anniversary.

Sincerely,

Edward I. Koch
M A Y O R

ЛЮБОВ ДРАЖЕВСЬКА

ДЕЩО З ВРАЖЕНЬ З XX КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

У горячий, вологий серпневий день телефонний дзвінок переключив мене від мрій про ліс і море на згадки про XX Конвенцію СУА. Мене попрохали написати до "Нашого Життя" про мої враження з цієї Конвенції.

Тяжке завдання (і нащо я погодилася?..). Поперше, проминуло вже понад два місяці від днів Конвенції. Подруге, я не була на більшості засідань, програм, доповідей, тощо. Отже, мої спостереження і враження будуть обмежені.

Загальне враження з Конвенції — чітка організація її. У своїй доповіді голова СУА, Іванна Рожанковська сказала, що СУА стоїть на демократичних засадах, не допускаючи партійних розігр. Слава Богу, я таких на Конвенції не бачила, а ми ж знаємо, що деінде бувало. Під час відкриття Конвенції я поглядала на залю: між рядами стояли щити з написами "Нью-Йорк", "Нью Джерзі", "Дітройт", "Чікаґо" тощо. Це радувало: скільки Відділів і де їх тільки нема, і знаю скільки роботи вони роблять.

Мені здалося, що в залі переважали жінки років по 50. Очевидно Відділи делеґували тих, хто керує роботою і має досвід у ній. Під час дискусії над звітом голови, Іванни Рожанковської, відчувалося, що делеґатки дивляться вперед: підкреслювали успіх велелюдної конференції "Українська жінка в двох світах", говорили про досягнення у притяганні до СУА молодих жінок, про двомовні Відділи, в яких частина членок не розуміє української мови. Що зробиш, в Америці йде процес асиміляції і треба знаходити методи співпраці з тими, хто не знає української мови, а має українську душу. Лідія Гладка у своєму виступі відзначила досягнення — створення нових відділів.

Зовсім інша проблема — допомога старшим жінкам та інвалідам. Повторюю, що я не була на всіх засіданнях, і десь очевидно про це докладно говорили. Але мені було приємно почути на пленарному

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

засіданні про допомогу стареньким в Європі і про те, що Відділ в Огайо прийшов на допомогу сліпим, озвучуючи українські книжки. Членки СУА начитують книжки на маґнетофонну стрічку. Це мені дійшло до серця, бо я зустрічала одну сліпу українку, для якої ці стрічки є єдиною розрадою в житті.

З великим зацікавленням я слухала дискусію про майбутнє української спільноти в Америці. Я дещо перекажу з моїх нотаток. Спершу говорили українські науковці. Учений демограф і соціолог, Олег Воловина сказав, що за даними перепису населення США 1980 року, 730 тисяч осіб заявили, що вони є українського походження. Більшість їх народилася в Америці. Лише 17% їх уживає українську мову, отже іде природній процес асиміляції, як і в інших національних групах. Українську мову найбільше зберігають ті, що живуть у великих містах.

Іван Головінський, професор психології у Ратґерському університеті, підкреслив, що українські американці мусять зберігати свою національну окремішність із морального обов'язку: адже українці не мають своєї держави. XX сторіччя принесло розвал імперій, лишилася тільки радянська імперія. Підкреслюючи національну окремішність українців, ми сприяємо розвалові цієї імперії.

Далі говорили молоді українки, що "живуть у двох світах".

Катерина Чумаченко, яка була завідувачем Інформаційного Бюра УККА у Вашінґтоні, сказала, що українська громада в Америці може пишатися своїми досягненнями: у США щороку відзначають Тиждень поневолених націй, у Вашінґтоні побудовано пам'ятник Шевченкові. Радянський уряд звільнив з ув'язнення і випустив закордон кількох українських правозахисників. Масово відзначено 50-ту річницю голоду на Україні 1932-33 років. Кілька українців працює в американському уряді на відповідальних посадах. Але треба робити ще більше, молодь повинна активізуватися в американському політичному житті і при тому не забувати про українську справу, говорити про неї.

Наталка Шалай-Кормелюк, учителька американської школи і активний працівник СУМА, підкреслила, що в гальмуванні асиміляції велика роля належить родині та українським молодечим організаціям. Треба шукати творчого підходу. Старше покоління мало стимул до праці в українській громаді: це були їхні переживання на рідних землях. Молоде покоління, народжене в Америці, цього не знає. Одна річ — самим пережити голод, зовсім інше — тільки чути про нього. Щоб молодь була активна в українській громаді, треба, щоб вона росла в оточенні, ширшому ніж родинне.

Останньою із промовців виступала Мирослава Ваньо, за фахом математик, вихователька у Пласті, мати двох дітей. Вона заздалегідь розіслала українським американцям (чоловікам і жінкам) анкети із запитами про їхній вік, родинний стан, професію, приналежність до українських і американських організацій та про їхню участь у роботі цих організацій.

Надійшла 181 відповідь, здебільшого від фахівців з вищою освітою, українців другої та третьої ґенерації. Очевидно на анкети відповіли активніші люди, що діють у двох культурах — вони увійшли в американське життя, але беруть участь і в діяльності української громади. Щоб її утримати і зміцнити треба розшукати досі неактивних у ній людей, притягати англомовних українців з "українською душею".

Дискусію вправно керувала жінка "в двох світах", Лариса Онишкевич. Це було непросто, бо після виступів дуже багато жінок і чоловіків хотіли говорити. До мікрофону всередині залі стояла черга і ніхто не вкладався в призначений для промовців час. Багато висловлено цікавих думок. Одна молода українка сказала, що студії українознавства надто концентруються на давно-минулому, треба більше про сучасне. Учитель Зіновій Квіт розповів, що викладає в американській школі українську мову, треба більше таких викладів. Історик Марта Богачевська-Хомяк відзначила велику заслугу Союзу Українок Америки у тому, що цей Союз об'єднує жінок кількох ґенерацій і різних політичних поглядів. Хай би ця організація послужила за приклад для чоловіків.

Годі переказати всі виступи; вони свідчать що багато людей зацікавлено в майбутньому української громади.

Час мені кінчати мої "Враження", які пишу у вологому повітрі, що має температуру 89°Ф. Наприкінці ще раз дякую Союзові Українок, що на XX Конвенції зробив мене почесною членкою. На відповідній урочистості під час Конвенції я сказала, що я високо ціню діяльність СУА, зокрема за те, що СУА був засновником Українського Музею в Нью-Йорку, пізніше передав його українській громаді в Америці і далі активно підтримує. Я ціню видавничу діяльність СУА, особливо видання журналу "Наше Життя", що є одним з найкращих журналів в українській діяспорі.

У XX КОНВЕНЦІЇ СУА БРАЛИ УЧАСТЬ:

Делеґатки	176
Головна Управа	31
Вільні членки	5
Почесні членки	3
Конвенційний Комітет	21
Преса	5
Гості	112
Разом	353 особи.

Заступлені були 83 Відділи СУА.

1

2

1. *Олександра Кіршак — голова Конвенційного Комітету відкриває Конвенцію.*
Oleksandra Kirshak — president of the Convention Committee.

2. *Предсідниця Конвенції — Ірина Руснак (при мікрофоні)*
Chairwoman of the Convention— Iryna Rusnak

3

3. *Відкриття Конвенції — вид на залю нарад*
Opening of the Convention.

4

4. *Заступниця голови Союзу Українок Канади Василина Бойко-Даркович (стоїть) при розмові з почесною головою СУА Лідією Бурачинською.*
Vice-president of SU Canada Wasylyna Boyko-Darkovych in conversation with Lidia Burachynska.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

"Многоліствіє" для голови СУА Іванни Рожанковської під час полуденка делеґаток СУА. Зліва: І. Руснак, Л. Маґун, І. Рожанковська

UNWLA president, I. Rozankowska receives flowers during Luncheon for UNWLA delegates.

Їх Ексцелєнція Єпископ Василь Лостен промовляє на полуденку.
His Exelency Bishop Wasyl Losten

Учасниці 1-го Українського Жіночого Конґресу у Станіславові, 1934 р. Зліва: Л. Бурачинська, П. Шавяк, звітодавець, Л. Шавяк, О. Луцька, С. Нагірна, М. Гук, Е. Цяпка.
Members of the First Ukrainian Women's Congress in Stanislaviv (1934).

На святочному полуденку І. Рожанковська — голова СУА, вручає плоскорізьбу Н. Кобринської уступаючій голові Національної Ради Жінок Америки — Ненсі Баркер. Зліва: М. Квітковська — голова СФУЖО, З права: М. Федорів —ведуча полуденком.
Nancy Barker — outgoing president of NCW receives relief of N. Kobrynska from UNWLA president, I. Rozankowska.

НОВОВИБРАНА ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — 1984-1987

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська	— голова
Марія Томоруґ	— 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк	— 2-га заступниця голови для справ організаційних членства
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця для справ зв'язків
Олена Мельничук	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англомовна секретарка
Александра Кіршак	— касирка
Іванна Ратич	— фінансова секретарка
Ірена Куровицька	— вільний член
Марія Радович	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ліда Бойко	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Анна Максимович	— пресова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Теодозія Савицька	— голова
Ірена Кіндрачук	— членка
Евгенія Новаківська	— членка
Ольга Літепло	— заступниця
Леся Ґой	— заступниця

ВРУЧЕННЯ ВІДЗНАЧЕНЬ

Відзначення Відділів зліва: Ольга Ґнатейко — голова Комісії Відзначень, Іванна Рожанковська — голова СУА вручає грамоту відзначень.
During the aword ceremony of the UNWLA Brancghes

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ВІДЗНАЧЕННЯ ВІДДІЛІВ НА XX КОНВЕНЦІЇ

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ОКРУГА
47-ий	Рочестер, Н.Й.	Північний Нью-Йорк
89-ий	Кергонксон, Н.Й.	Нью-Йорк
22-ий	Чікаґо, Ілл.	Чікаґо
76-ий	Ворен, Міч.	Дітройт
78-ий	Вашінґтон, Д.К.	Відділ поза Округами
83-ій	Нью-Йорк, Н.Й.	Нью-Йорк
65-ий	Нью Брансвік, Н.Дж.	Нью Джерзі
1-ий	Нью-Йорк, Н.Й.	Нью-Йорк
82-ий	Нью-Йорк, Н.Й.	Нью-Йорк
67-ий	Філядельфія, Па.	Філядельфія
28-ий	Нюарк, Н.Дж.	Нью Джерзі
64-ий	Нью Йорк, Н. Й.	Нью-Йорк
59-ий	Балтімор, Мер.	Філядельфія
33-ій	Клівленд, Ог.	Огайо
38-ий	Денвер, Колорадо	Відділ поза Округами

ПРИЗНАННЯ ВІДДІЛАМ ЗА ВЕДЕННЯ СВІТЛИЧКИ

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ОКРУГА
4-ий	Нью Брансвік, Н.Дж.	Нью Джерзі
9-ий	Бінгамтон, Н.Й.	Південний Нью-Йорк
12-ий	Клівленд, Ог.	Огайо
29-ий	Чікаґо, Ілл.	Чікаґо
33-ій	Клівленд, Ог.	Огайо
38-ий	Денвер, Кол.	Відділ поза Округами
46-ий	Рочестер, Н.Й.	Північний Нью-Йорк
	провадить світличку спільно з 47-им Відділом.	
47-ий	Рочестер, Н.Й.	Північний Нью-Йорк
53-ій	Дітройт, Міч.	Дітройт
63-ій	Дітройт, Міч.	Дітройт
75-ий	Ірвінґтон, Н.Дж.	Нью Джерзі
76-ий	Ворен, Міч.	Дітройт
78-ий	Вашінґтон, Д.К.	Відділ поза Округами
81-ий	Дітройт, Міч.	Дітройт
83-ій	Нью-Йорк, Н.Й.	Нью-Йорк
85-ий	Сиракюз, Н.Й.	Північний Нью-Йорк
89-ий	Кергонксон, Н.Й.	Нью-Йорк
95-ий	Дітройт, Міч.	Дітройт
	допомагає 81-му Відділові у веденні світлички.	
97-ий	Бофалло, Н.Й.	Північний Нью-Йорк
99-ий	Вотервіл, Н.Й.	Південний Нью-Йорк
106-ий	Гартфорд. Конн.	Нова Англія
108-ий	Нью-Гейвен, Конн.	Нова Англія
116-ий	Ірі, Па.	Огайо
119-ий	Йонкерс, Н.Й.	Нью-Йорк

Комісія відзначення працювала у складі: Ольга Гнатейко — голова, Марія Томоруґ і Іванна Ратич — члени. Відзначення були опрацьовані на підставі Критерій Відзначення Відділів на XX Конвенцію СУА, які були розіслані всім Відділам.

СПІЛЬНИЙ ПОЛУДЕНОК

LUNCHEON

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ПЕТРО ОДАРЧЕНКО

ЧИТАЮЧИ "ПЕРШИЙ ВІНОК"

Союз Українок Америки перевидав надзвичайно цінну книжку — жіночий альманах "Перший Вінок". Перше видання цієї книжки вийшло в світ у Львові 1887 року. Редакторами та видавцями цього альманаху були видатні українські письменниці Наталя Кобринська і Олена Пчілка.

Фототипічне перевидання "Першого Вінка" вийшло в Нью-Йорку з вступною статтею і біографічними нотатками доктора Лариси М. Л. Залеської-Онишкевич. Назва вступної статті оригінальна й дотепна: "Як сплетено вінок..." Із змісту статті й книжки ми довідуємося, що сплели цей барвистий "Перший Вінок" одинадцять письменниць-галичанок, які вплели в цей вінок двадцять п'ять квітів-творів і шість письменниць-українок (так сто років тому називали в Галичині жінок Наддніпрянської України), які вплели у вінок сімнадцять квітів-творів. Отак спільними зусиллями талановитих жінок усієї Соборної України сплетено чудовий літературний "вінок", пахощі якого не вивітрилися й до наших днів, хоч і минуло з того часу майже сто років.

Зміст "Першого Вінка" багатий і різноманітний: тут ми маємо поезії 16-літньої Лесі Українки, її матері Олени Пчілки, її 19-літньої товаришки Людмили Старицької, тут уміщено поезії Дніпрової Чайки, Уляни Кравченко, Олесі Бажанської, Олени Грицай, Климентини Попович. Тут є й цікаві оповідання й "образки з життя" Ганни Барвінок, Олени Пчілки, Ольги Левицької, Михайлини Рошкевич, Наталі Кобринської, Софії Окуневської, Сидори Навроцької та ін.. Тут маємо й цікаві етнографічні матеріяли: статті О. Франко про родинне життя карпатських бойків, С. Окуневської про родинну неволю жінок у піснях і обрядах весільних, К. Довбенчук про народні звичаї на Косівщині. Тут уміщено й змістовні й цікаві статті Н. Кобринської про становище жінки та про жіночий рух того часу.

Видатний український письменник Іван Франко, що брав участь у виданні цього альманаху, дав високу оцінку його, підкреслюючи у своїй статті, що "Перший Вінок" належить до "найкращих і найбагатших змістом наших видань з того десятиліття" і що "для історика нашої культури і нашого національного відродження ся книжечка завсіди буде дорогоцінною пам'яткою".

Цінність і велике значення перевидання цього альманаху полягає в тому, що в ньому взяли участь письменниці всієї України. І таким чином "Перший Вінок" став не тільки важливим виявом українського жіночого руху, а одночасно й виразником ідеї соборности і єдности українського народу, роз'єднаного кордонами царської Росії та цісарської Австро-Угорщини.

Гарна мистецька обкладинка Слави Ґеруляк із зображенням двох молодих жінок в українських убраннях ніби символізує єднання двох частин України і одночасно ілюструє провідний вірш Олени Пчілки, вміщений на початку альманаху:

> До спілки ж, сестри! В нашім гаю
> Вінки ми праці пов'ємо —
> І на користь рідному краю
> Жіноче серце віддамо!

Ще одно велике, велике значення має це перевидання "Першого Вінка": у цьому альманасі найкраще оповідання Олени Пчілки "Товаришки" надруковано повністю, без усяких скорочень і без цензурних спотворень тексту, властивих київському виданню 1971 р.. Цензор у Київському виданні повикидав із оповідання Олени Пчілки цілі сторінки, окремі рядки, замінив деякі слова іншими і цим самим викривив і спотворив ідейний зміст оповідання. Ось кілька прикладів такого псування тексту цензурою. Дівчина-студентка з Полтавщини зустрілася в Відні з студентом-галичанином. Він приваблює її своєю національною свідомістю, рідною українською мовою:

> І справді вигляд Бучинського був далеко елеґантніший, ніж російських студентів... Коли Люба приглядалася до того простого щирого погляду сірих очей, — щось таке "своє", "рідне" повівало на її самотню душу. Найпаче ж та мова! Люба просто заслухувалась її..." ("Перший Вінок", стор. 323).

В іншому місці Люба критикує русифікацію на Україні, чужу російську школу, що веде до денаціоналізації. Вона захоплена студентом-галичанином, який хоч і вчиться також у чужій школі, проте

> "Не кидає свого, пильнує, розвиває. Тут чується міцна тенденція! Міцніша, ніж оте полтавське україно-фільство". ("Перший Вінок", стор. 324).

В іншому місці Люба в душі дякує студентові-галичанинові

> "ще за одну послугу: що коли вона вернеться додому з міцнішими національними "переконаннями", то й цим вона мусить завдячувати йому" ("Перший Вінок", ст. 325)

Все це жорстока радянська промосковська цензура викреслила з тексту оповідання Олени Пчілки. В образі головної героїні оповідання Люби багато автобіографічних рис Олени Пчілки. Устами Люби, письменниця висловлює свої ідеї, свої думки про вагу національної свідомости, про вагу рідної мови, про національну гідність українців. Всі ці ідеї живі й актуальні й для нашого часу. І тому то шовіністична московська цензура викреслює окремі слова, рядки й цілі сторінки, де є хоч натяк на захист національних прав українського народу.

Перевидання альманаху "Перший Вінок" — це велика заслуга Союзу Українок Америки. Тепер ми

НАТАЛЯ ЛІВИЦЬКА-ХОЛОДНА.

Я виростала у садах,
де груші достигали теплі... Л. К.

Виростала і я на землі, що від Бога
мала небо, як золотосиній стяг.
Але кинуто нас дорогами,
що немає з них вороття.
І як десь запахне стигла груша,
то з садів придорожніх, чужих.
А душа поміж мертвими душами
навмання в безпросвіття біжить.
Заблудилась душа у дрібницях,
у міщанських нетрях життя,
але там, де квітує земля пшеницями.
ще є душі, як той
стяг.

1969

маємо повний текст твору Олени Пчілки, не скалічений ворожою цензурою, а також тексти творів інших наших письменниць.

Тепер кілька слів про один краєвид, описаний в оповіданні Олени Пчілки "Товаришки" (на стор. 237 в "Першому Вінку"). Це *точний опис Драгоманівської садиби в м. Гадячому та краєвиду, що відкривається з крутоярого краю цієї садиби:*

> "... Оселя була на рівній горній планині, але на самім краю її; зараз же за крайніми господарськими будинками планина обривалась досить крутим узгір'ям... І все то спускалося до широкої оболоні, по котрій протікала химерними закрутами чимала річка (річка Псьол, П. О.), з своїм притоком Брунью (Грунню, П. О.)... За Брунью (Грунню, П.О.) ліворуч видно було близькі села... вони мріли при західньому сонці, проблискуючи хрестами на церквах. Прямо за оболонню темнів великий бір, замикаючи краєвид довгою стягою..."

Цей самий краєвид майстерно описала Олена Пчілка і в своїх Спогадах про Михайла Драгоманова ("Україна", 2-3, 1926, стор. 38), закінчуючи свій опис такими словами: "Увесь краєвид замикається проти Драгоманівської гори темною, довгою смугою поважного бору".

Обидва описи малюють той самий краєвид, але в оповіданні не зазначено ні назви річки, ні місцевости, а притоку названо "Брунь". Очевидно, письменниця навмисне приховала ці точні назви. Але в "Спогадах", малюючи той самий краєвид, Олена Пчілка вже не приховувала того, що цей краєвид відкривається з Драгоманівської садиби в м. Гадячому, що річка, яку вона описує, — це річка Псьол, а її притока — річка Грунь (а не завуальована Брунь).

Повний текст пейзажу, описаного в "Спогадах" Олени Пчілки, подаємо в окремому додатку до цієї статті. Олена Пчілка своїм поетичним словом, як художник пензлем, з великою майстерністю змалювала чудову картину рідної української природи, — прекрасний краєвид, що відкривається з високого узгір'я Драгоманівської садиби в місті Гадячому на Полтавщині.

Цим чудовим краєвидом і я часто милувався, коли в 1919-1920 рр. жив у Драгоманівському будинку, де в той час жила й Олена Пчілка.

Уже в перший день, коли я оселився в невеличкій кімнаті цього славного будинку, Ольга Петрівна (Олена Пчілка) повела мене — 15-літнього гімназиста — на крутоярий край садиби і, показуючи мені цей чарівний краєвид, сказала:

"Ось на цьому місці, де ми зараз стоїмо, стояла колись і Леся Українка, стояла тут і Ольга Кобилянська, що приїздила до нас у гості, стояли тут і Михайло Старицький, і Микола Лисенко й інші. Всі вони милувалися цим чудовим краєвидом і набиралися тут творчого надхнення".

З того часу минуло багато, багато років... І от тепер, прочитавши в перевиданому "Першому Вінку" оповідання Олени Пчілки з описом такої знайомої й дорогої для мене Драгоманівської садиби й чудового краєвиду, що видно з її високого узгір'я, я згадав незабутні щасливі роки мого юнацтва на Україні в рідному місті Гадячому.

І я дуже вдячний Союзові Українок Америки за перевидання надзвичайно цінного альманаху "Перший Вінок", в якому є так багато творів різноманітного змісту, що їх написали наші талановиті письменниці й громадські діячки. А серед цих творів є й не скалічене ворожою цензурою найкраще оповідання моєї славної вихователькі Олени Пчілки, — оповідання, що викликало в мене зворушливі спогади про давноминулі, але незабутні роки мого юнацтва.

СПОГАДИ ПРО МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА

Переднє слово

Є на Україні, серед милої Полтавщини, багатої на гарні куточки, чудовий краєвид! Се той, що в'являється перед очима, коли дивитись на нього з високого узгір'я стародавнього, гетьманського міста Гадяча. Станете на краю "Драгоманівської гори" і перед вами відразу розтелеться велика долина Псла. Та яка-ж широка й розмаїта! Псьол звивається по ній химерним бігуном, леліючи плетеницею рукавів-перетоків; а тут ще й сестриця Грунь вибігає з очеретів і перед самим Гадячем впадає Пслові в обійма, доповняючи його води чистою, блакитною течією та обгортаючи разом з

Закінчення на стор. 40

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

БДЖОЛЯЧИЙ ФЕЙЛЕТОН

Моє знайомство з бджолами, чи "мухою", як колективно називає наш народ в західніх землях цих працьовитих корисних комах, сягає в моє дуже ранне дитинство в південно-буковинських Карпатах. Мій батько був пристрасний пасічник і придбав ще перші "штубеї" (по-буковинськи вулики) саме в тому році коли я народилася. Моя пам'ять закарбувала собі такий образ пов'язаний з пасікою: гарячий погідний день, батько відкриває внутрішні двері до пасічного подвір'я, щоб перевірити чи не вилітає якийсь рій. На жовто, синьо, червоно і зелено помальовані скриньки вуликів стоять у двох рядах по трьох боках пасіки збудованої у формі латинського У. Бджоли гудуть, дзижчать, бринять, відлітають, немов стріли, на всі боки понад пасіку. Тож бджоляне гудіння ще й до сьогодні звучить для мене як "музика сфери". Весною не можу відійти з-під верби-шутки, коли в ній бджоли пильно збирають перший пилок. А в городі саджу такі квіти, що притягають бджіл до себе: на весну вони дзижчать в трубочках "бриндушок", (крокус вернус), пізніше в довгастих дзвіночках різних видів кампанулі, в плоских тарільчиках рожі центифолії, з якої можна смажити конфітури і натирати для печива, під осінь рояться довкола осіннього зілля, як в Західній Україні називають кущі фіолетових чи рожевих дрібних айстер. Мене в дитинстві буквально вигодовано "на меду", бо моя мати вживала його до всього: солодження кави і чаю, заварювання конфітур, до різного рода печива, до заправи горілки. Збанок з медом завжди стояв біля відер з водою, і кожен, що хотів води напитися, міг перед тим, якщо мав охоту, з'їсти меду. Коли приходили ненароком гості чи люди в якійсь справі до нас, то їх приймали тарілочкою меду і свіжою водою. Пам'ятаю одну гуцулку, що мала п'ятеро дрібних дітей, вона ткала для мами полотно і рушники. Її чоловік лежав хворий в наслідок якогось важкого поранення при обробці дерева в лісі. В неділю після Служби Божої приходила завжди до мами зі своїми дітьми. Кожна дитина діставала тарілку від зупи налиту медом, "байду" хліба і горнятко води. Боже, як вони "уминали" той мед! Через те, що в нас було стільки меду, мама завжди мала вліті багато "літників", що в нас мешкали і "віктувалися". То були люди що приїздили з Черновець, Сучави чи Радовець на літній відпочинок у гори. А котра господиня була б відмовилася від додаткового заробітку, коли втримання дітей в місті у вищій школі було вище ніж місячна платня урядовця? То ж і мене змалку запрягали до прерізної роботи в господарстві та в пасіці.

Пам'ятаю, що мама з воску варила якусь чародійну масть, по яку до неї приходили люди навіть з інших гірських сіл. Була ця масть добра на все: на висипку, чиряки, спухлину, набиту ногу. І то однаково для людей і худоби. Варила її мама з однакових частин воску, "смоли" (себто живиці) та оливи. Масть мала жовту барву, сильно пахла воском і живицею і вмащувалася досить тяжко в шкіру. Навіть спрацьовані руки мама тим натирала. А до лиця, "на цеpу", вона брала тільки свіжу сметанку! А була вона в неї така, що могла б позаздрити їй навіть Гелена Рубінштайн!

Ще звучать мені у вухах всякі поради, що давали нашим сусідам при різних болячках: ложку меду натще ранком, ложку меду розколочену в теплій воді проти ночі (це на серце і на шлунок), ложку меду і теплу воду ранком на порожній шлунок при поганому травленні. Болять ноги чи руки від ревматизму чи перестуди, нервів: укуси бджіл. Цю "кінську курацію" мама сама на собі застосовувала: починала від п'ятьох укусів і щодня збільшувала аж до 30, тоді поступово зменшувала їх.

Погода і природа були тісно зв'язані з нашим життям і мали великий вплив на те що корисне для бджіл. Найщасливіший був мій батько, коли "медувала" смерека. До того бо потрібна вже в травні особливо тепла і парна погода, а вона в горах буває не завжди. І яке то було щороку свято, коли він приносив десь на початку червня першу "задекльовану" кришку з медом, яку ми собі святково ділили і висисали з воску мед як великий смаколик, хоч ніколи на мед не були голодні.

Запам'яталася мені низка виразів, пов'язаних з пасічним побутом: утік рій, бджоли вбили матку, бджоли викидають трутнів (себто кінчається медозбір), "муха рабує" (бджоли, не маючи збору, обкрадаються взаємно). До сьогодні люблю вираз "медувати": липа медує, акація медує, гірські трави медують...

Із багатющого домашнього медяного кулінарного репертуару подам для читачів "Нашого Життя" кілька легких приписів:

Медовий торт: Пів фунта муки, троє яєць, чверть фунта меду, 100 гр. мелених горіхів, ложечка порошку до печива, присмак, який хто любить. Я беру ром, гвоздики. Терти жовтки з плинним медом і присмаками, додати збиті білки і муку та горіхи. Тісто залишити на два дні, щоб постояло. Пекти у великій блясі "пляцок" з тіста. Покраяти на рівні кавалки і скласти подовгастий торт на три чи чотири "поверхи". Начинити горіховою масою: заварити склянку густої сметани із склянкою цукру та склянкою мелених волоських горіхів, додати ванілії. Коли крем згусне, скропити тісто ромовим сиропом і посмарувати горіховою масою. Довкола можна обсмарувати чоколядовим кремом, або люкром. Цей торт мусить постояти 1-2 дні, тоді він "розпливається" в роті. Під горіхову масу можна дати також трохи кваскуватої конфітури.

Тому що в мене немає пасіки і трохи ощадніше мушу господарити з медом, як це було дома, то роблю наступний медівник: кілограм муки, пів кілограма цукру, пів кілограма меду, склянка оливи, 4 яєць, ром, гвоздики, цинамон, 200 гр. мелених мигдалів, два порошки до печива: змішую все, додаючи трохи сметани, коли за густе тісто. Ділити у три подовгасті форми. Гарний подарунок для приятелів!

Анна-Галя Горбач

Вісті з Централі

Д-р Марта Богачевська Хомяк, 4-та заступниця голови СУА увійшла до **Екзекутиви Національної Ради Жінок Америки.**

Її рекомендувала голова СУА Іванна Рожанковська, член Екзекутиви Національної Ради Жінок Америки, яка входила до Номінаційної Комісії.

Перше в цій каденції **засідання Головної Управи Союзу Українок Америки** відбудеться в Нью-Йорку в днях 3-го і 4-го листопада 1984 р.

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ ВІДБУЛИСЯ:

Округа Північний Нью-Йорк — дня 10го червня 1984 р. Екзекутиву СУА репрезентувала 2-га заступниця голови СУА Марта Данилюк.

Головою Окружної Управи вибрано **Марію Крамарчук.**

Округа Нью Джерзі — 1-го червня 1984 р. Екзекутиву СУА репрезентувала 3-тя заступниця голови СУА Лідія Гладка.

Головою Окружної Управи перевибрано **Ірину Чайківську**.

Округа Нова Англія — 9 червня 1984 р. Представницею Екзекутиви була перша заступниця голови СУА Марія Томоруґ.

Головою Окружної Управи вибрано **Лідію Фіцалович.**

Округа Огайо — 24 червня 1984 р. Головою Окружної Управи вибрано **Любомиру Головату-Розша.**

Екзекутива СУА почувається до обов'язку подати до відома передплатникам "Нашого Життя" причини спізненої появи журналу та подвійних чисел. З днем 30-го квітня ц. р. відійшла на емеритуру на власне бажання ред. Уляна Любович. До часу прийняття нового редактора, журнал видає колеґія. Екзекутива СУА робить наполегливі заходи, щоб забезпечити дальшу появу "Нашого Життя", одинокого жіночого журналу у США. Просимо передплатників журналу про вирозуміння і терпеливість до часу наладнання редакційних справ.

ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ В ПОЛЬЩІ

Ситуація в Польщі вимагає дальше провадити ту важливу допомогову акцію, тому ми знову просимо Відділи не забувати наших потребуючих українських родин в Польщі. Висилати можна уживані речі та харчі. Гроші на харчеві пачки можна пересилати до Централі — зазначуючи "Допомога в Польщі". За адресами прошу звертатися до референтки суспільної опіки СУА

Lidia Czernyk
84-36 60 Road
Elmhurst, New York, 11373

СТИПЕНДИСТКА СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ СУА ІМ. ЄВИ СТАШКІВ

У січні 1984 р. проголошено конкурс на стипендії з Фонду СУА ім. Єви Сташків. У склад Стипендійної Комісії, яку очолювала голова СУА Іванна Рожанковська, входили: Марія Томоруґ — заступниця голови, Іванна Ратич — фінансова секретарка, Лідія Черник — референтка суспільної опіки і від 17-го Відділу СУА Ірена Ракуш — голова, Люба Кобрин і Соня Микитка — члени. Стипендійна Комісія розглянула одиноке подання, що відповідало вимогам конкурсу і одноголосно признала стипендію у висоті 1,000.00 дол. вільній членці СУА, Вірі Селянській (літературне псевдо — Віра Вовк) на видання біографічного нарису та перекладу творів Михайла Коцюбинського у португальській мові.

На пропозицію членок 17-го Відділу призначено 200.00 дол. для школи українознавства у Маямі, Фл., як також відповідну суму на опіку над могилою св.п. Єви Сташків та поминальну Службу Божу.

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНКУРСУ НА СТИПЕНДІЮ З ФОНДУ СУА ІМ. ЄВИ СТАШКІВ

Союз Українок Америки проголошує третій Конкурс на приділення стипендій з повищого фонду в наступних категоріях:

1. На студії української мови для абсольвентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства і музейництва, які плянують використати знання української мови у професійній праці.

2. На студії для осягнення докторату у ділянках українознавства або порівняльних дослідах у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і т.п., після цього, коли університет апробує тему.

3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до **публікації** авторитетним видавцем.

Висоту стипендій вирішує комісія у кожному окремому випадку.

Кваліфікованими кандидатами на стипендії є членки СУА, які вступили до організації принаймі один рік перед внесенням подання про стипендію.

Реченець внесення подання про стипендію 31-го жовтня 1984 р. У першій і другій категоріях стипендії будуть призначені на студії в американських і канадських університетах.

У листі необхідно подати на котру категорію стипендії кандидат хоче внести подання.

Про інформації слід звертатися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S
LEAGUE OF AMERICA, Inc.
Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue
New York, N. Y. 1003

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ВПЛАТИ НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА

Виплати стипендій до Південної Америки зближаються до кінця, бо шкільний рік почався у березні ц.р. Багато спонзорів-добродіїв вже вплатили свій внесок та втішаються листами подяки від своїх стипендистів. Деяким студентам ми виплатили із стипендійного фонду СУА, щоб запевнити їм побут в інтернатах та продовження науки. Надіємось, що спонзори вплатять свої пожертви. Під сучасну пору ще залишилось нам біля 30 стипендистів, що не мають спонзорів, більшість яких є із Бразілії, а деякі в Арґентіні, з яких більшість дівчата у середніх школах.

Виплати стипендій до Европи перед нами. Тому просимо добродіїв та спонзорів вплачувати гроші на стипендії так, щоб ми могли якнайскоріше вислати їх стипендіятам. Просимо виставляти чеки на Союз Українок Америки та прислати до референтки стипендій СУА;

UNWLA INC Scholarship Program
c/o Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040

Пригадуємо, що всі вплати на Стипендійну Акцію СУА можна відчислити від податку. За всіми інформаціями про Стипендійну Акцію СУА просимо звертатися на вищеподану адресу.

Анна Кравчук,
референтка стипендій СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Стефана Тиндика** зложили по **25.00 дол.** на сиріт в Бразілії через Стипендійний Фонд СУА; Іванна Тиндик — дружина, Ірина Воловчук з мужем Володимиром — донька, Ярослава Пискір з мужем Андрієм — донька, Соня Масник з мужем Евстахієм — донька, Лука і Галина Ґураль, Михайло і Ольга Косаревич.

Замість квітів на свіжу могилу мойого найдорожчого мужа **д-ра Евгена Мартинюка** рідні, приятелі й знайомі зложили 1,755.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА.

Олена Мартинюк

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Володимири Рубель** зложили пожертви на сиріт в Бразілії через Стипендійний Фонд СУА:
по 50.00: О. Попович
по 30.00: З. і В. Бірнацькі, С. і І. Зєлики
по 25.00: У. і М. Бабюки, М. і О. Гельбіг, А. і Б. Кравчуки, Я. і М. Крижановські, Л. Лапичак, Л. і Я. Ляшевичі, С. і О. Олесницькі, Л. і Б. Паславські, М. і Б. Полянські, А. і Е. Ратичі, Л. і Е. Ратичі, Л. і Ю. Стефанівські, І. і З. Терлецькі, М. Шарко, С. і Б. Шебунчаки
по 20.00: М. Банах, Я. Дутка, Н. і В. Клапіщаки, Х. і Ю. Макейдо, О. і Ю. Стеранки, Н. і І. Хоми, Я. Шарко
по 15.00: Г. Чехут
по 10.00: Х. і Н. Баранецькі, Л. і Б. Величковські, К. і І. Гапій, Я. і Б. Жеребецькі, І. і Р. Лавровичі, В. Мицьо, О. і П. Парубчаки, О. і П. Семенюки, Е. і М. Цяпки, О. і І. Юрчуки, Г. Сиротюк, Н. Шараневич

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марії Кузик** зложили пожертви на сиріт в Бразілії через Стипендійний Фонд СУА:
по 25.00: В. Кузик, Л. і М. Стебельські, Л. Лапичак
по 20.00: Т. Зазуля, Т. і Я. Турянські, Т. Богданська, С. Савчук, М. Сташків
по 10.00: З. Стебельська, І. Сигалів, М. Панчук і Р. Іванило, В. Мицьо

Замість квітів на могилу у світлу пам'ять **Анни Никифоряк** на сиротинець св. Ольги в Бразілії — Продентополіс зложили 255.00 дол.
Ілярко Чолган, Андрій Прадищук, Ярослав Кулинич з родиною, Александер і Неоніля Коссак, Меланія і Марійка Ціховляс, Зенон Ціховляс з родиною, Ірена Копачинська-Домінґез

У світлу пам'ять наших Найдорожчих батьків **Івана і Леонтини Дем'янчук,** на Стипендійний Фонд СУА складають 150.00 дол.

Ярослава Томич і Наталія Лукашевич

У пам'ять пок. **Марії Кузик,** матері п. Лесі Стебельської, складаю 20.00 дол. на сиріт у Бразілії, а родині щире співчуття

М. Сташків,
членка 28-го Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Марії Кузик,** бабці і мами дорогих Зірки, Лесі і Мирона Стебельських зложили по 20.00 дол. на сиріт в Бразілії

Лідія, Ярослав Черник,
Стефанія, Стефан Савчук

СТИПЕНДІЯТИ З ПОДЯКОЮ

Ганя Дзьоба — аплікацію та прохання на стипендію Стипендійної Акції СУА одержала в 1975 році, коли Ганя вчилася на другім році вчительського семінаря. Середню освіту досягнула при допомозі Колеґії Св. Ольги, де і перебувала. Після закінчення семінару вступила на педагогічний факультет університету в Іраті, Бразілія. В 1983 році Ганя закінчила університет. Її спонзорами були панство Т. Небожуки, а опісля панство Д. Богачевські, п. Стефан Бойчук та останні два роки п. Микола Бойчук. Під час вакацій Ганя працювала з малими українськими дітьми — навчала української мови, українських пісень і т. п. Тепер, по закінченні студій, вона вчить в суботній школі при парафії Св. Йосафата в Прудентополі, Бразілія. Ось, що вона пише по закінченні школи: "Із привітом року 1984 бажаю Вам усього найкращого, багато здоровля, охоти, успіху у Вашій праці. Я вже закінчила педагогію минулого року в поблизькому місті Іраті. Під цю пору працюю з українською молоддю та аматорським гуртком дітей при парафії. Моя щира подяка за поміч — стипендії, що я отримувала під час моїх студій. Моя подяка спонзорам-добродіям та Вашій організації, що їх приєднала. Буду дальше працювати на користь наших діточок.

Ваша стипендистка

Анна Дзьоба

Анна Дзьоба

Філомена Процик

Із листа учительки Анни Дзьоби: "З привітом звертаюся до Вас щоб могти дуже, а дуже щиренько подякувати Вам за таку прихильність до наших діточок, які для мене є великою радістю і я тішуся, що можу від себе щось для них дати. Я одержала чек на суму 200.00 дол. (на прохання о. Василя Зінька ми заплатили її за навчання в парафіяльній школі) та взори. Це дуже велика поміч, бо ми будемо разом з дітьми виготовляти строї. Всіх дітей маємо 197 — від 6 літ до 15. Невдовзі я Вам вишлю знімку дітей при школі. Щира подяка від мене й в імені всіх дітей для Вас і для Управи СУА за допомогу. Будемо молитися і завжди пам'ятати Вас". Із вдячністю

Анна Дзьоба

Філомена Процик — стала стипендіяткою СУА в 1974 р., коли була на останнім році учительського семінаря. В той час вона замешкувала в Колєгії Св. Ольги та інститут утримував її. Її бажанням та мрією було вступити на університет. Ось уривок з її листа: 1-го серпня 1974 р. "щиро дякую за стипендію в сумі 50.00 дол. від Союзу Українок Америки. Ця Ваша жертва багато мені допоможе. На слідуючий рік бажаю вступити на університет". В 1975 році її спонзором був 78-ий Відділ СУА, який також передплачував їй "Наше Життя". Декілька років Філомена працювала, а в 1980 році вступила на університет на факультет малярства, в чому має велику здібність. Її спонзорами були члени Об'єднання Українців Вашінґтону, а на останньому році студій її добродійкою була п. Стефанія Мигаль. В листі з 21-го березня 1984 р. Філомена пише: "З великою радістю повідомляю Вас, що у грудні 1983 р. я закінчила, з великим успіхом, факультет "Мистецького Виховання". Складаю сердечну і щиру подяку для Організації СУА, зокрема моїм добродіям-спонзорам, за цінну допомогу продовж моїх студій, як також ще у середній школі. З моєї сторони старатимусь спрямовувати свої сили для праці нашому українському народові, тут, в Бразілії. Пересилаю Вам і всім членкам СУА найкращі побажання щастя, здоровля, успіхів та сили у Вашій громадській праці. Остаюсь з пошаною і подякою,

Філомена Процик

ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ ШКОЛАМ В БРАЗІЛІЇ

Окружна Управа Нью Джерзі дякує Президії Шкільної Ради за щедрий дар для дев'яти шкіл українознавства в Бразілії, а саме за 602 шкільних підручників.

Теж дякує Відділам, які покрили поштову оплату: 4-ий, 24-ий, 28-ий, 65-ий, 86-ий — та 70-ий, а зокрема його членці Стефі Квасовській, членові Президії Шкільної Ради.

Реф. Сусп. Опіки
Ольга Заремба

ЗГОЛОШУЙТЕСЬ В ЧЛЕНИ СУА

ЗАЯВА ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я і прізвище ..... **Телефон** .....

Адреса ..... **UNWLA, 108 2ND AVE., NEW YORK, N. Y. 10003**

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

****

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

В МІСЯЦІ ТРАВНІ 1984 р. ВПЛИНУЛО:

Округа Дітройт	250.00 дол.
Андрій Тропак, Нью-Йорк	5.00 дол.
Теодозія Савицька, Ріверсайд, Кон.	61.60 дол.
Українсько-Американський Клюб, Рочестер	40.00 дол.
Галина Коленська, Чікаґо	250.00 дол.
Василина Бойко-Даркович, Канада	20.00 дол.
В рубриці "Замість квітів" подяк, побажань	**275.00 дол.**
Разом:	**901.60 дол.**
Досі вплинуло:	**38,399.05 дол.**
Разом:	**39,300.65 дол.**

Складаю щиру подяку Управі і членкам **64-го Відділу СУА** за побажання скорого видужання після тяжкої операції — картки, відвідини в шпиталі, телефони та молитви. Складаю 25.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької

Бронислава Ковалів

В пам'ять п. **Евгенії Чумак, Теодозії Кокодинської** і **Анни Брудної,** 150.00 дол. на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької складає

Галина Бабчук,
членка 22-го Відділу СУА

У світлу пам'ять наших найдорожчих батьків Івана і Леонтини **Дем'янчук** з приводу роковин їхньої смерти складає на Фонд ім. Олени Лотоцької 100.00 дол.

Ярослава Томич

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ВИДАННЯ 64-го ВІДДІЛУ З НАГОДИ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Зіни Захарченко** зложили членки **64-го Відділу** СУА на видання книжки дитячої творчости з нагоди 1000-річчя Хрищення Руси-України.
25.00 дол.: М. Ржепецька,
20.00 дол.: М. Савицька
по 10.00 дол.: М. Даниш, М. Карпевич, Х. Навроцька, Л. Крушельницька, Л. Раковська, Д. Костів, О. Рак
по 5.00 дол.: Л. Артимишин, Г. Гошовська, О. Лень, М. Дигдалевич, М. Барагура, В. Івануса, Є. Корчинська.
Разом: 130.00 дол.

Замість квітів на могилу бл.п. **Марії Лисняк** Дорогої Мами Ірини Комар зложили членки 64-го Відділу СУА на видання книжки дитячої творчости з нагоди 1000-річчя Хрищення Руси-України:
по 10.00 дол.: М. Даниш, І. Гошовська, М. Карпевич, Х. Навроцька, М. Ржепецька, М. Савицька,
по 5.00 дол.: Л. Артимишин, М. Барагура, Д. Костів, Л. Раковська.
Разом: 80.00 дол.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Щиру подяку складаю реф. сусп. опіки 93-го Відділу СУА в Гартфорді пані **Анні Радович** за відвідини в шпиталі підчас моєї недуги. З вдячности складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Богдан Гадзевич

Щиро дякую Союзянкам 119-го Відділу СУА за співчуття, картки, квіти в часі моєї недуги в шпиталі в Йонкерсі, складаю 50.00 дол. на Український Музей і 50.00 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.

Марія Мороз-Сосяк

Замість квітів на могилу інж. **Романа Кобринського** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Марія Карпевич

10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Кондрашин-Кузик.** Опечаленій Родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Емілія і Михайло Цяпка

Замість квітів на далеку свіжу могилу бл.п. **Ольги Коленської Білинської** матері моєї синової складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а Родині висловлюю щирі співчуття.

Михайлина Січинська

В пам'ять Дорогої Мами бл.п. **Марії Ганущак** у 22-гу річницю смерти складаємо **100.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Ярослава і Олександер Фаріони

В пам'ять товаришок шкільних літ бл.п. **Оксани Кліми Рудакевич** і бл.п. **Стефи Панів Ващук** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 15.00 дол.

Оля Глинська Демчук

У світлу пам'ять покійного **Корнеля Прохурського,** чоловіка нашої членки Наталії, пересилаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Управа і членки 43-го Відділу

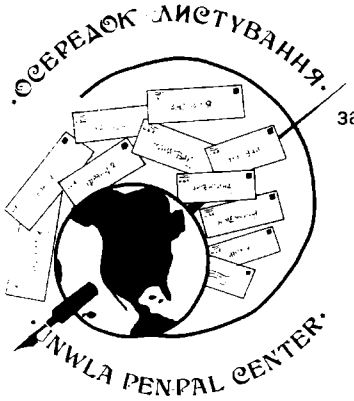

"КУТОК ЛИСТУВАННЯ",

запрошує вас до участи.

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey
07040 U.S.A.

Куток Листування продовжує свою працю та запрошує Вас до участи. Чисто товариський характер листування дає членам змогу нав'язати письменний контакт із особами — українцями, де б вони не жили — в США чи в інших країнах. В "Кутку Листування" будуть поміщені інформації зацікавлених осіб, які пошукують контакту з другими. У цих інформаціях не подаємо імен чи адрес осіб, а тільки їхні числа — адресу подаємо тільки на бажання члена "Осередку Листування".

Стараємося задовольнити всіх — школярів, студентів, професіоналістів, сенійорів, та всіх інших зацікавлених, не залежно від їхнього віку а особливо самітніх, які бажають нав'язати контакт із другими самітніми особами.

Подаємо уривки із листів-аплікацій:

ч. 15/84 ...Прошу помістити мою адресу для листування. Зацікавлення — виміна карток, значків. Бажаю листуватися з особами різних статей — одружені й неодружені, старші й молодші, студенти і учні. Можу листуватися українською, португальською, еспанською, англійською і французькою мовами.

Basilio Chupa
Av. Sao Pedro — 238 Cx P — 60
87320 Roncador, Parana, Brazil

ч. 18/84 ...Для Вас я вже знайома — давніше я вже вдавалася до цього осередку, ввійшла в контакт з цікавими особами, але з деякими листування застигло. Я закінчила факультет Мистецького Виховання, маю 29 років. Манить мене все українське, головно мистецтво, а зокрема залюблююся у писані писанок. Бажаю переписуватися з такими особами, що мають менше-більше такі зацікавлення, як я. З моєї сторони робитиму все можливе, щоб ця кореспонденція не завмерла. Живу в Бразілії та володію українською та португальською мовами.

ч. 19/84 ...Бажаю листуватися з другими молодими жінками. Ми відносно нові в окрузі Колюмбус, Огайо і бажаємо нав'язати контакт з другими українцями. Мої зацікавлення: подорожування, українська кераміка та вишивка, виховання молоді. Можу листуватися українською або англійською мовами.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Катерини Савка** зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол.

Членки 5-го Відділу

Вшановуючи пам'ять бл.п. інж. **Ореста Клюфаса,** брата нашої членки Люби Мосевич, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Шановній Родині висловлюємо наші співчуття.

Управа і членки 82-го Відділу

Замість квітів на могилу бл.п. **Олега Ґензи,** мужа нашої членки Дарії складаємо 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а опечаленій Дружині і Дочкам висловлюємо щирі співчуття.

Управа і членки 83-го Відділу

Замість квітів на свіжу могилу батька нашої членки Марти Данилюк бл.п. **Богдана Фостяка,** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а опечаленій Родині складаємо щирі співчуття

Управа і членки 83-го Відділу

Замість квітів на могилу бл.п. **Олени Смеречинської** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" (зложили: 93-ий Відділ СУА 20.00 дол. і Анна Сокольська 5.00 дол.). Доні покійної п. Ірині Капустинській і Родині складаємо наші щирі співчуття.

Управа 93-го Відділу

по 2.00 дол.: Е. Барнич, П. Будзол, А. Добрянська, М. Івасюк, Е. Климишин, М. Кушнір, Е. Ониськів, М. Пашкевич, А. Підлитейчук, К. Сосновська

У світлу пам'ять незабутніх письменників-друзів **Івана Керницького та Івана Смолія,** мужа нашої членки п. Марії Смолій на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол. складає

57-ий Відділ

Замість квітів на могилу бл. п. **Катерини Левоцької,** матері наших членок Гані Слободян, заступниці голови і Галі Митрофанюк складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і висловлюємо наше глибоке співчуття.

89-ий Відділ

ПОДАЙТЕ СВОЄ ПРІЗВИЩЕ Й АДРЕСУ КОЛИ БАЖАЄТЕ СТАТИ ВІЛЬНОЮ ЧЛЕНКОЮ СУА

Ім'я і прізвище .....
Адреса .....
.....
Тел. .....

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

С·ФУ·ЖО
Світова Федерація Українських Жіночих Організацій
XXXVI РІК ВИДАННЯ ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1984

"КНИЖКА"

12 лютого відбулася дискусійна лава Виховної Комісії СФУЖО на тему КНИЖКА. Імпреза відбулася в залі Свято-Миколаївської Школи. Тема така актуальна! Всі знаємо, що про важливість та вартість книжки ніхто не збирається дискутувати, але щораз менше її читають... Книжка — це ознака зрілости та росту культури народу, а стоїть вона припорошена на полицях книгарень... Де проблема? В книжці, чи в людині нашої доби?

Присутніх привітала господиня вечора, голова Ліги Українських Католицьких Жінок, Східня Епархія, Мирослава Загребельна та передала ведення вечора Оксані Бризгун-Соколик, виховній референтці СФУЖО.

Панелісти: Ніна Мудрик-Мриц, поетка, письменниця, ілюстратор та видавець своїх власних творів. Вона на вступі сказала, що хліб потрібний для фізичного життя людини, книжка для духового життя. Читання з примусу, чи обов'язку кінчиться на примусовій лектурі українських шкіл. З любови молода людина далі шукатиме щось нового та цікавого в книжці.

Роман Ващук — студент історії Торонтського Університету, активний пластун, член хору "Бурлака", член редколегії англомовного додатку до "Нового Шляху" "Нью Перспективс". Він твердив, що певна частина молодих людей читає, якщо знайдуть щось, що їх цікавить. Не треба змушувати читати, треба зацікавити книжкою. Лектури в українських школах треба підбирати цікавіші.

Леся Панасюк-Джонс, професійна бібліотекарка, каже, що читання книжок в загальному занепадає. А у нас ще й тому, що незнання мови відохочує брати книжку в руки. Українські читачі в бібліотеках позичають польські та російські книжки і тим збільшують бюджет книжок тих мов. Українські книжки позичають мало і українським відділам грозить ліквідація.

Д-р Євген Рослицький, науковець мікробіолог і голова Шкільної Ради при провінційному онтерійському КУК, статистично доказав, що в Україні друкують чимраз менше книжок, і як так далі буде то в 2000 році українську книжку в Україні друкувати не будуть... вона щезне... Ми тут мусимо її рятувати, друкувати, читати. Жива мова зроджує нову книжку. Книжка допомагає розвиватися мові. Не будемо говорити і читати по українському, наша мова стане мертвою латиною.

Усі чотири доповіді, як і всі попередні доповіді Виховної Комісії будуть видруковані та розіслані до складових організацій СФУЖО.

УКРАЇНКИ НА КОНВЕНЦІЇ ҐЕНЕРАЛЬНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЖІНОЧИХ КЛЮБІВ

У днях 10-го-15 червня 1984 р. відбувалася Річна Конвенція Ґенеральної Федерації Жіночих Клюбів у Лас Веґас, Неваді, під гаслом: "Будуймо Спільно майбутнє". ҐФЖК це одна з найбільших американських федерацій, яка начислює 10 міл. членів в 46 країнах, 16 міжнародніх федерацій і 19 "асошієт" організацій. 1/2 міл членів є в США (включно з Порто Ріко, Гавани і Алясці) та 1,700 молодечих клюбів!

До міжнародніх федерацій зачислено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій а до "Асошієт" — Союз Українок Америки та Український Золотий Хрест.

93-тя Конвенція ҐДЖК була дуже величава. Відбувалася вона в престижевому Лас Веґас Гілтон готелі. Понад 1500 делеґаток та багато гостей заповнювали залі нарад та брали участь у бенкетах і полуденках на протязі 6 днів. Було 37 міжнародніх делеґаток з країн: Канади, Бразілії, Багамів, Ґуаму, Джамейки, Філіпін, Ліберії, Кореї, Пакістану, Західньої Африки, СФУЖО (України в діяспорі) та Ради Балтийських Жінок (також в діяспорі).

Розпочалася Конвенція святочним бенкетом 10-го червня внесенням прапорів стейтових федерацій та міжнародніх. Між міжнародніми прапорами був і український, подарований недавно ҐФЖК управою СФУЖО. Під час перших двох бенкетів промовляли ґубернатор Невади і посадник міста Лас Веґас. Програма конвенції була пристосована до теми конвенції. Були визначні доповідачі і знані мистецькі сили. Прийнято ряд резолюцій і між ними одна для підтримки людських прав і друга для підтримки участи США в Конференції ОН Декади Жінки (в Нейробі, Кенії). Було і доволі часу і можливостей для нав'язання знайомств із делеґатками.

Між присутніми делеґатками були дві українки: Марія Квітковська — голова СФУЖО і Наталія Іванів

— голова Українського Золотого Хреста. У своїх звітуваннях та під час зустрічів з американськими і міжнародніми делеґатками вони мали можливість познайомити їх з діяльністю і прицілами українського зорганізованого жіноцтва, зокрема підкреслити цьогорічні відзначування 100-річчя українського жіночого руху, значення праці українського жіноцтва у вільному світі та положення українського народу в СССР, про рух опору на наших рідних землях і гідну поставу українців в боротьбі за пошанування національних і людських прав. Відчувалося прихильне відношення і зацікавлення до української справи як американських, так і міжнародніх делеґаток. Вони із зацікавленням слухали про українські справи і брали нашу літературу (інформативні матеріяли СФУЖО) та обіцяли використати їх у звітуваннях з Конвенції ҐФЖК у своїх місцевостях і країнах.

Дні проведені серед учасниць Конвенції ҐФЖК були дуже корисні, бо понесли вони у світ проблеми України і наші делеґатки повернулися з свіжим досвідом про громадську працю світових організацій, з новими приятелями для українського народу та свідомістю потреби амбасадорської діяльности українських жіночих організацій.

Нову Управу ҐФЖК очолила Джері Вінґер (зі штату Юта) а її заступницею обрано Філіс В. Робертс (з Вірджінії). Наступна Конвенція відбудеться в 1985 р. в Гюстон, Тексас.

АКТИВНІСТЬ ЖІНОК У КУРІТІБІ

У Курітібі на протязі 19 років відбуваються щонеділі радіопередачі в португальській мові для українських та бразілійських слухачів. У програму передач входять новини та події в Україні. Матеріяли для радіопередач готує, на протязі довгих років, невтомна українська діячка проф. Ольга Горачук.

Диктороkою радіопередач є Євгенія Б. Мазепа, яка також є координаторкою та директороkою суботньої школи Хліборобсько-Освітнього Союзу.

1-го квітня 1984 р. відбулися річні Загальні Збори Жіночої Організації. Обрано нову Управу: Лідія Єдин — голова, Антонія Сисак, Марія К. Ковалюк — заступниці; Ангелина Чечко, Марія К. Волошин, Марія Волощук — секретарки; Ольга Костіль, Віра Климчук-Фернандес, Анна Шмулик — касирки; Анізія Пелюхно, Ізабеля Ліщинська, Єлевтерія Портела-Сантос, Ольга Юркевич — реферат публічних взаємовідносин; Ангелина Чичко, Емілія Квасниця, Марія Прийма — культурно-освітня референтура. Ольга Горачук, Анна П'ясецька, Ярослава Ліщинська, Марта Сисак, Марія Волошин, Тетяна Бащин — референтура суспільної опіки. Музей і бібліотека — Євгенія Б. Мазепа. Контрольна Комісія: Тетяна Бащин, Ярослава Ліщинська, Євгенія Шеремета, Ксеня Білоніцька, Марта Безручка.

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО — ШВАЙЦАРІЯ

29 листопада 83 р. Управа СФУЖО на нарадах прийнялав в члени СФУЖО Українське Жіноче Товариство Швайцарії (УЖТШ). Вітаємо нового члена в колі складових організацій СФУЖО!

НОВА РАДІОПРОГРАМА В СІДНЕЮ

Від 7 років існують у Сіднею, Австралія, українські радіопрограми, які доходять до слухачів тричі в тиждень з державної радіовисильні 2-ЕА.

Після довготривалих переговорів референтура зовнішніх зв'язків Крайової Управи Союзу Українок Австралії до складу якої входять Галя Данько, Галя Яськевич, Олександра Цехов'як, Таня Борець, Марійка Галабурда-Чигрин, добилася на іншій державній радіостанції (2-РДІ) на хвилях ФМ двомовної передачі в українській та англійській мовах. Перша передача пішла в етер 7 січня ц.р. Передачі відбуваються кожної першої та третьої суботи місяця в годині 18:30.

Львина частина нової радіопрограми є в англійській мові з метою інформувати австралійців про українські проблеми в культурному, політичному й громадському житті. Станція 2-РДІ є загальногромадським, а не етнічним радіо, в якому лише українці мають свою власну програму.

Дирекція радіостанції 2-РДІ так захопилася українською музикою, що присвятила дві додаткові програми українській музиці. Так, наприклад, 10-го березня сам директор радіостанції 2-РДІ у рубриці "Духові оркестри" присвятив півгодинну програму відомій сумівській оркестрі "Батурин" з Торонта в Канаді. Нову радіопрограму в Сіднею укладають молоді українці-колеґія, під опікою Марійки Галабурди-Чигрин.

ПОМЕРЛА ПИСЬМЕННИЦЯ МАРІЯ СТРУТИНСЬКА

В суботу, 5-го травня 1984 року, у Філядельфії померла на 86 році життя письменниця і журналістка св.п. Марія Струтинська, яка користувалася теж псевдонімом В. Марська.

Починаючи від 1922 року, М. Струтинська поміщувала свої статті, оповідання і нариси в багатьох західньоукраїнських часописах до 1939 року. Від 1937-39 була редактором журнала "Українка", літературно-мистецького журнала "Наші Дні". В 1944 році написала і видала повість "Буря над Львовом". На еміґрації також друкувалась у різних газетах.

М. Струтинська, з роду Навроцька, народилася в 1897 році в містечку Долина, західня область України. Крім своєї письменницької і журналістичної праці, вона цікавилася

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

громадськими справами, а особливо розвитком і працею Союзу Українок і його пресового органу "Українка".

Парастас був відправлений у вівторок, 8-го травня в похоронному заведенні Насевича при Френклин вулиці о год. 8-ій вечора. Похорон в середу, 9-го травня, о год. 9-ій рано, до церкви Пречистої Діви Марії і на цвинтар Факс Чейсі.

Покійна залишила в жалобі велику родину і численну українську громаду.

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТИ ГАННА ГАНЬКІВСЬКА

23-го травня ц. р. померла в Торонті донька Олени Кисілевської — Ганна Ганьківська, відома провідна громадська діячка, голова Фінансової Комісії СФУЖО на Канаду від 1962 року. Покійна провела багато корисної праці, її ім'я надовго збережеться в серцях і пам'яті тих, що її знали і з нею працювали. Похоронено Ганну на цвинтарі "Park Lawn"

ЛЮДКЕВИЧ В ТОРОНТІ

(Скорочено)

6 травня ц.р. проф. Юрій Оранський з Філядельфії виступив у Торонті з "Альбомом на екрані" — про життя і творчість композитора Станислава Людкевича. Імпрезу у 5-річчя смерти композитора влаштувала Виховна Комісія СФУЖО в залі УНО. Господинею цієї імпрези була організація ОУК.

Присутніх привітала голова Централі ОУК Софія Проців. Проводила вечором голова Виховної Комісії СФУЖО Оксана Бризгун-Соколик. Вона представила прелеґента проф. Юрія Оранського, який вже третій раз відвідує Торонто.

Проф. Оранський зібрав багатющий матеріял про Станислава Людкевича. Програма імпрези: доповідь — прозірки — мистецьке читання — і музика.

В доповіді згадано життя Людкевича, його творчість, його найважливіший твір "Кавказ". Проф. Оранський згадав, що саме в нашому Торонті перший раз на американських континентах Український Оперний Хор виконав цілий цей твір з симфонічною оркестрою під дириґентурою Володимира Колесника в листопаді 1982 року. Уривок цього твору, як і декілька інших уривків, присутні на залі мали змогу почути. Мистецьке читання — лист про Людкевича, поезії йому присвячені та літературні твори про нього (ЕКО, Любович, Калинець і навіть власна поезія самого Людкевича!) — з відчуттям прочитала О. Соколик. Понад 300 світлин пробігло на екрані перед очима глядачів. Станислав Людкевич як дитина, студент, дорослий, в товаристві композиторів Львова, перед самою смертю... Львів, опера, консервація...

Людкевич — велетень у музиці. Творчість його — неоцінений вклад у музичну українську культуру. **Т.Б.**

У 100-ЛІТТЯ УЖ РУХУ

Відзначаючи 100-річчя українського жіночого руху СФУЖО видала минулого року металеву відзнаку з портретом Н. Кобринської, яка була поширена жіночими організаціями по всьому світу.

Цього року СФУЖО видало марки-наліпки також з портретом Н. Кобринської, англійською та українською мовами, що їх мистецько оформили мистці Михайло Дмитренко і Роман Завадович, мол.

Відзнаку та марки-наліпки можна набувати пишичи на адресу: World Federation of Ukrainian Women's Organizations, P.O. Box 261, Postal Station "M", Toronto, Ont., Canada M6S 4T3.

ВИДАННЯ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СФУЖО

Торонтська Єпархіяльна Управа ЛУКЖ видала двомовний альбом "Українська вишивка" з поясненнями взорів поодиноких околиць України. Ціна 16.00 дол.

Організація Українок Канади (відд. Торонто) видала "Зібрані твори О. Лятуринської", 813 сторінок, ціна 20.00 дол. (для складових організацій).

Головна Управа СУА перевидала "Перший вінок", щоб відзначити 100-ліття УЖР. Ціна 32.00 дол.

Організація Українок Канади (спонзор відд. ОУК Вінніпеґ) видає п'єсу "Князі гуцульських полонин", автор Ірина Плай (опис гуцульських звичаїв, зокрема весілля разом з 40 мотивами ориґінальних гуцульських весільних пісень). Це перлина духової спадщини нашого народу. Видання появиться влітку ц.р.

100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО РУХУ

Управа СФУЖО просить складові організації гідно відмітити ювілейну дату Україн. Жін. Руху. Екзекутива СФУЖО виготовила копії: "Монтаж на 100-ліття УЖР", автор Л. Храплива-Щур, ціна 4.00 дол. і прозірки визначних діячок УЖРуху, ціна 35.00 дол. (плюс оплата пошти), які можна замовляти в бюрі СФУЖО.

СФУЖО І 100-ЛІТТЯ УЖР

25 березня ц.р. відбулася у Філядельфії зустріч п.н. "СФУЖО і 100-ліття УЖР", влаштована Фінансовою Комісією СФУЖО в США, Філядельфія. У програмі зустрічі були доповіді Голови СФУЖО д-р М. Квітковської і Д. Бойдуник — Фінансової секретарки СФУЖО та висвітлення прозірок про УЖР з коментарем Л. Волинець.

ДІЛОВІ РОЗМОВИ І ЗУСТРІЧІ

28 березня ц.р. Голова СФУЖО відбула наради з О. Процюк і Л. Гладкою в справі пляну праці референтури зв'язків. Цього ж дня Голова в супроводі О. Процюк, Л. Гладкої і Д. Бойдуник відвідала редакцію "Свободи". Редактори З. Снилик і О. Кузьмович провели з Головою СФУЖО інтерв'ю. Увечорі Голова СФУЖО відбула зустріч з головою СУА І. Рожанковською та була на засіданні Екзекутиви СУА, на якому зустрінула чільних членок СУА.

30 березня Голова СФУЖО відбула зустріч з В. Кузьмич — головою ОУПС, а ввечорі з членами комісії зв'язків СФУЖО О. Процюк, Р. Куделею і І. Куровицькою, яка тепер є заступницею О. Процюк до ОН від ММІМ і членом комісії людських прав в ОН.

До комісії "Women in Development" зголосилася д-р М. Богачевська-Хомяк, а до комісії "Опіка, освіта і преса" зголосилася О. Процюк. Ці комісії вже покликані до підготови Конференції Декади Жінки в Нойробі в липні 1985 р. і там же конференції "Форум". Тепер відбуваються реґіональні конференції. Корисно було б вислати від СФУЖО обсерватора до Відня на реґіональну конференцію в жовтні ц.р.

АВДІЄНЦІЯ У ВЛАДИКИ СУЛИКА

26 березня ц.р. Владика Стефан Сулик (Філядельфія) прийняв делеґацію СФУЖО у складі: д-р М. Квітковська, М. Харина, Д. Бойдуник, Х. Сеник. Під час авдієнції Голова подала інформації про цілість діяльности СФУЖО. У розмові порушено комплекс сучасних проблем. Владика підкреслив потребу об'єднання в громадських діях.

УЧАСТЬ У СВЯТІ 90-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

1-го квітня ц.р. на ювілейному святі УНСоюзу в Карнеґі Гол в Нью-Йорку були присутніми від СФУЖО Голова і заступ. О. Процюк. По концерті відбулося прийняття в Інституті Америки, на якому була змога зустрінути представників церковної ієрархії, громад. організацій та виконавців програми.

ВІДВІДИНИ ЦЕНТРАЛІ "ПРОВИДІННЯ"

26 березня ц.р. Голова СФУЖО перебуваючи у Філядельфії відвідала разом з делеґацією (М. Харина, Д. Бойдуник, Х. Сеник) централю "Провидіння" і редакцію газети "Америка". Члени екзекутиви "Провидіння" прослухали інформацію про дію СФУЖО, визнали позитивну та потрібну працю СФУЖО і вручили Голові пожертву на потреби СФУЖО.

11-ИЙ БАЛЬ ПРЕСИ — ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

10 листопада 1983 р. відбувся з успіхом 11-ий баль української преси, заходом фінан. комісії СФУЖО (голова Марія Хорина). Під час відкриття О. Кузьмович (голова СУЖА) проголосила стипендію для студій журналістики, фундатор — Дарія Кузик у пам'ять чоловіка Дмитра. Промовляв до молоді почесний голова СУЖА ред І. Кедрин. Жюрі у складі: Л. Крушельницька, С. Ґеруляк, Х. Сеник, В. Кулій і Р. Юзенів обрало кралею преси Дану Тересу Феденко, князівнами: Аню Богачевську і Христю Санторе, а також відзначено дві кандидатки: Марту Михайлюк (за журналістичну працю) і Олександру Грицак (за зацікавлення україн. проблемами).

КОНКУРС ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Пригадуємо, що Діловий Комітет Союзу Українок Америки для конкурсу на наукові історичні твори фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих проголосив у січні 1983 р. наступний конкурс на науковий історичний твір з реченцем надсилання творів до 31-го грудня 1984 р.

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне державницьке насвітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твір повинен мати найменше 100 сторінок машинопису. Присилати можна також друковані твори українською або англійською мовами.

Склад жюрі буде поданий згодом.

Нагороди:

І-ша	1,500.00 дол.
ІІ-га	1,000.00 дол.
ІІІ-тя	500.00 дол

Твори надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA
108 Second Avenue
New York, N. Y. 10003

ПОВІДОМЛЕННЯ

Починаючи з січня 1984 р., Володимир Климків, довголітній дириґент хору ім. О. Кошиця у Вінніпеґу і член дирекції Осередку Української Культури й Освіти, почав працювати над архівами Олександра Кошиця, видатного українського дириґента, композитора і музиколога. Основною ціллю цього проекту є зібрання музичної, епістолярної і взагалі всієї писемної спадщини О. Кошиця, що порозкидана по Україні, в деяких країнах Европи і в Америці. У пляні є видати недруковані музичні твори, вибрані листи і статті, а також зібрати та опублікувати бібліографію його музичних творів. Проєкт розрахований щонайменше на 2-3 роки. Дорадником цього проекту буде музиколог і знавець спадщини О. Кошиця д-р Павло Маценко.

Закликаємо всіх, хто має будь-які манускрипти, листи, старі друки музичних творів, чи інші матеріяли О. Кошиця або про О. Кошиця, ласкаво звернутися на адресу:

W. Klymkiw
c/o Ukrainian Cultural & Educational Centre
184 Alexander Ave. East
Winnipeg, Man.,
Canada R3BOL6

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ВИСТАВКА ГРАФІКИ НІКОЛАСА (МИКОЛИ) БЕРВІНЧАКА

13-го жовтня 1984 р. в Українському Музею в Нью-Йорку відбудеться виставка Ніколаса (Миколи) Бервінчака (1903-1978), яка триватиме до 4-го листопада ц. р.

Офорти Ніколаса (Миколи) Бервінчака відзеркалюють його довкілля. Відомий як реґіональний мистець, Бервінчак своїми працями показав вуглездобувний район Пенсільванії в роки Великої Депресії.

В його зображеннях шахтарів, їх жінок та дітей відчувається глибока обізнаність із своєю землею та народом і любов до них.

Виставка включає понад 40 офортів Бервінчака, здебільшого виконаних у 1930-их і 1940-их роках, коли мистець був найбільш продуктивний.

Ніколас Бервінчак народився 1903 року в Schuykill county, Пенсільванія, в родині лемків, батько був шахтар. Обставини змусили хлопця в 14 років покинути школу і почати працювати у вугільних шахтах. Ще юнаком Бервінчак виявив хист до малювання, 1924 рік став у його житті поворотним пунктом. Тоді до Міннерсвілля, Пенн., прибув угорський художник Павль Давбнер, щоб малювати фрески в одній з церков міста. Давбнер заохочував юнака до малювання і став для нього джерелом надхнення, пізніше допоміг Бервінчакові в його кар'єрі.

Мистець-самоук Бервінчак став відомим у США і за кордоном. Його праці є в багатьох колекціях по всій Америці і в Європі. Виставки офорт і картин Бервінчака відбувалися в Нью-Йорку у Whitney Museum of Art, Grand Central Palace і Національній Академії; його праці були показані на світових виставках у Чікаґо і в Нью-Йорку, були виставки в в Міляні і Стокгольмі. Офорти Бервінчака є в колекціях Національної Ґалерії і Смітсонівського Інституту у Вашінґтоні.

Еленора Рузвелт придбала ранні офорти Бервінчака — портрети Франкліна Рузвелта, і вони прикрашують бібліотеку в Гайд-Парку, Н. Й. Офорти мистця є в колекціях президентів Двайта Айзенгавера, Ліндона Джонсона і Річарда Ніксона. Вдова президента Джона Кеннеді має офорт Бервінчакової Мадонни. Репродукція офорту із зображенням шахтарів і ще два офорти є в каталозі праць американських мистців у Конґресовій Бібліотеці.

Крім того, що Ніколас Бервінчак є визнаний американський реґіональний мистець, він також виконував іконостас і малював фрески в церквах здебільшого в Пенсільванії.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

15,000.00 дол. — Джералдін Р. Дадж Фундація

1,000.00 дол. — Богдан Котис, Філемон Савечка, Михайло Салдан (в останнім заповіті)

500.00 дол. — Українська Кредитівка, Філядельфія, Па.

250.00 дол. — 21-ий Відділ СУА

по 250.00 дол. — Ярема Рудакевич, Товариство Українських Інженерів Америки, Філядельфія, Округа Дітройт СУА

200.00 дол. — 21-ий Відділ СУА

160.00 дол. — Анна Никифоряк (останнє бажання)

по 100.00 дол. — мґр. Мирослав і Марія Харина, д-р Любомира Коцур, Ольга Овсянецька, д-р Андрій Мацюрак, Андрій і Катерина Бук (з нагоди свого золотого ювілею), Федеральна Кредитівка "Самопоміч", Балтимор, 22-ий Відділ СУА, 70-ий Відділ СУА, 92-ий Відділ СУА

66.70 дол. — Юнайтед Технолоджіс (в доповненню пожертви Анни Гомик)

по 50.00 дол. — Надія Мандрусяк, Стефан Сливоцький, д-р Борис і Ірена Филипчак, Роман Ільницький, Марта Шиприкевич, Мирослав і Люба Прокоп, Дмитро і Мирослава Молдован, Марія Крижанівська, А. Малтщенко, Володимир і Евґенія Саляк, Михайло Бурий, Клявдія Салюк, Панство Володимир Піснюк, Михайло Сосяк, Титус і Софія Геврик, Єлисавета Мадич, Роман і Ольга Гуглевич, Ольга Яхно

40.00 дол. — о. Роман Мірчук

по 30.00 дол. — Марта Рудик, Галина Клебіцька, Ярослав Дацків

по 25.00 дол. — д-р Михайло Лободяк і Марія Явні, д-р Роман Богонович, Лена Печак, Юрій Сливка, д-р Леонід і Оксана Мостович, Надія Світлична, Володимир і Світляна Недільські, Галина Кастл, Стефан Гук, Тимотей Ткачук, Стефанія Лешко, Володимир Семенина, Прокоп Кісіль, Михайло Тарапацький, Сергій Ольшанський, д-р Лідія Балтарович, Роман і Надія Канюка, Анна Гувер, Марія Підгородецька, Наталія Даниш, Михайло Кікцьо, д-р Андрій і Татіяна Тершаковець, Юрій Янчишин, Михайло Гук, Роберт і Ґейл Вислоцькі, Марта Пацлавська, Ірина Когут, Данило

Пушка, Ірина Новак, Семен і Ірена Дорощак, Марія Соробей, Михайло Костів, Люба Артимишин, Стефанія Стасишин, Остап Ґатз, Ореста Ткачук, Василь Кострицький, Анна Єйна, 39-ий Відділ УНС, 10-ий Відділ СУА, Анастазія Датценко

по 20.00 дол. — Юлія Касапер, Стефан і Люба Іванчук, Ольга Маселко, Стефан Мартиняк, Наталія Вайда, Марія Фірчук, Панство д-р Дж. Панчук, Лідія Придаткевич, Анна і Петро Марчила, Каролина Борак, Юрій Мельникович, Роман Рак, Микола Черевайко, Зорян Городиський, Марія Вислоцька, д-р Володимир і Марія Віршук, Анна Герасименко, Евген і Марія Цибик, Іванна Джус, Іван Стебельський, Ігор і Рома Гайда, Лев Коленський, Петро Твердохліб, Марія і Теодор Угорчак, Надія Юрчинська

по 15.00 дол. — Юрій Цибрівський, Лев Шанковський, Роман Вомпель, Валентина Туркало, Володимир Черевко, Ольга Цар, Павло і Реджіна Пішаль, Ігор Копка, Деннис Стахів, д-р Віталій Богданів, д-р Теодозія Савицька, Марія Горбачук

11.00 дол. — Марта Воєвідка

по 10.00 дол. — Константин Церкевич, Теодозія Когут, Галина Базюк, Лев і Ірина Кушнір, Марія Мотиль, Наталія Масюк, д-р Роман Лисяк, Ірена Кравців, Михайло Дзвінка, Іван Зелем, Надія Бабюк, Іванна Лисинецька, Юрій Кисілевський, Іван Ґумовський, Стефан Волянський, д-р Володимир Михайлів, Ярослав Петрушак, Зенон Чехович, Евген Мороз, пані А. Панченко, Г. Заско, Володимир Дучинський, Стефан Цимбала, о. Тарас Павло Ґалонжка, Юрій Кравець, Олександер і Марія Татарські, Ірина Вербицька, Марія Семянчук, Еміль Богачевський, Олена Романовська, Татіяна Богачевська, Мирослава Граб, Оксана Клюфас, Стефанія Пурій, о. Богдан Олєсь, Микола і Ольга Курчак, Філярет Лукіянович, Богдан і Марта Цимбалісті, Іванна Зовнір, Марія Щук, Теодозія Остап, д-р Єфим Веремчук, Розалія Полчі, Катерина Кедровська, Іван Ленчук, Ольга і Куртіс Г. Возе III, Володимир Сенежакь Ярослава, Ставнича, Оксана Колесніченко; Марія Константин, Олександер Кричик, Микола Шеремета, д-р Марія Т. Дицьо, Лаврa Заїка, Богдан Лівчак, д-р Уляна Лоза, Омелян Суховерський, Ірена Ґриневич, Дора Грицеляк, Микола Ромах, Ярослав Пришляк, Ісаак Десак, д-р Володимир Когутяк, Ольга Понос, Олена Качала, Оксана і Богдан Богославець, Володимира Михайлів, М. Каплистий, Теодір Кікцьо, Ярослав і Ярослава Букачевські, Дарія Горняткевич, Марія Кузьма, Марія Карбанік

6.00 дол. — Марта Панасюк

по 5.00 дол. — Іван Клебан, Катрія Василькевич, Іванка Назаревич, о. Володимир Базилевський, Юрій Яремкович, Варвара Йобо, Константин Степовий, Сергій Небошинський, Остап Качор, Яким Данилів, Володимир Гриньків, Борис Таран, Оксана Мандич, Ірена Саварин, Іва Ліскевич, Катерина Пацула, Михайло Дорошенко, Стефан Попель, Марія Бішко, Ірена Савчин, Евгенія Криса, Ірена Гунзе, Григорій і Стефанія Явні, Олександер Михалюк, Олена Харамбура, Оксана Калиновська, Іван Кукуль, Софія Мельник, Ірена Кашубинська, Віра Гринишин, Йосиф Гарасимяк, Ірина Чуміловська

по 4.00 дол. — о. Юрій Дубицький, д-р Евген і Галина Мартинюк, Джералд Боднар

3.00 дол. — Ярослава Герман

2.00 дол. — Петро Горбань

1.00 дол. Софія Барусевич

З нагоди 90-ліття **Марії Білозор** складають на Український Музей 50.00 дол. — **Марія Білозор, Іван і Наталія Коропецькі і Зенон Михалевський**

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

1500.00 дол. — Зіракс Фундація (в доповненню пожертви Олександра Тишовницького)

по 1000.00 дол. — Володимир і Марія Барагура, Стефан і Іванна Рожанковські

500.00 дол. — Йосиф і Стефанія Порайко

300.00 дол. — Н.Н.

по 100.00 дол. — Марія Андрейко, Юрій і Анна Павлічко, Михайло і Любомира Гайда, д-р Б.О. і д-р Софія Шебунчак, Микола Кушніренко

по 50.00 дол. — Мирослава Стахів, Панство Роберт Ґолдман

по 30.00 дол. — Теодозій Зазуля

по 25.00 дол. — Стефанія Зварун, Марія Гура, Іван і Наталія Коропецькі, Юлія Дашко, Михайло і Марія Слободян з нагоди 75-их уродин І. Попель

по 20.00 дол. — Галина Назар, панство Карл Вейдел, Марія Дигдалевич

15.00 дол. — Вадим і Марія Яворенко

по 10.00 дол. — Роман Фенчинський, д-р Евген Стецьків, Марія Білозор, Марія Карпевич, Ірена Крамарчук, 29-ий Відділ СУА

по 5.00 дол. — Катерина Василькевич, Іван Солдрессен

В пам'ять незабутнього Тата д-ра **Романа Домбчевського** у 100-річчя його народження на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку складають 200.00 дол.

донька Христя Навроцька з чоловіком Юрієм

З подякою членкам **33-го Відділу СУА** за участь в похоронних відправах та грошеву збірку "замість квітів" її Мужа сл.п. Юрія Шкарупи зложила 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею

Іванка Шкарупа,
членка 33-го Відділу СУА

У світлу пам'ять нашого незабутнього татка сл. п. **Миколи Савицького,** в першу болючу річницю його смерти складаємо 1000.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею

Ляля і Ромко Алиськевичі

У світлу пам'ять мого незбутнього мужа сл.п. **Миколи Савицького** в першу болючу річницю смерти складаю 1000.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку

Марія Савицька

Як нев'янучу китицю квітів на могилу бл.п. **Люсі Захаріясевич-Бараник,** незабутньої подруги юнних літ складаємо 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку, а опечаленій родині висловлюємо щирі співчуття

Софія і Семен Михайлишин

В пам'ять бл.п. **Мирослави Мартинюк** складаю 20.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку

Зеновія Воробець

В пам'ять дорогого шваґра бл.п. **Антона Змия** складаємо 100.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею

Стефанія і Осип Скоцень

Закінчення на стор. 41.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XVI JULY-AUGUST 1984 Editor: Marta Baczynsky

TO PRESERVE A HERITAGE

Ukrainian Immigrants on Ellis Island, 1911
Прибуття европейських іміґрантів на Еллис Айленд, 1911.

The photographic exhibition — "To Preserve a Heritage: The Story of the Ukrainian Immigration in the United States," — which opened at The Ukrainian Museum on May 20, 1984, documents the history, contributions, and heritage of the Ukrainian community in the United States. The exhibition also marks the centennial anniversary of the first organized Ukrainian community which began with the settlement of the first Ukrainian Catholic priest, the Reverend Ivan Volansky, in Shenandoah, Pennsylvania in 1884.

Ukrainian emigration to America presents a different picture at different times. The exhibition, which gives an overview of the four waves of Ukrainian emigration to the United States, was conceived in the first instance as a tribute to the earlier immigrants — those who made their way to America around the late 1870's-1914, and then again, in the inter-war period.

The earlier immigrants, the majority of whom left under pressure of economic necessity, preserved in working hard to improve their lot. While intent on establishing an economically secure existence, they came to the aid of their countrymen in the homeland. They sent

generous contributions to Ukrainian institutions and they worked for the promotion of Ukrainian independence in the United States, sending delegates to Washington and organizing rallies and demonstrations. Moreover, these immigrants founded their own institutions, built churches, schools, and national homes that would respond to their own needs as well as ensure the preservation of their heritage in the new land.

Although the main emphasis of the exhibition is on the period before the 1940s, the large influx of Ukrainian immigrants after the Second World War had such a great impact on the Ukrainian community in the United States that some of their achievements have been incorporated in the exhibition. These post-war immigrants are now making their own invaluable contributions and carrying on the work of the earlier settlers.

Comprising the exhibition are 200 photographs that were selected from some 1,500 photographs that the Museum was able to collect over a three-year period as part of a project initiated in 1981.

The exhibition has been divided into the following categories, making it as comprehensive a representation of Ukrainian immigration in the United States as possible:

The European Experience (Історичні шляхи українців в Европі)

The American Experience (Історичний шлях українців в Америці)

The Religious Response (Церковне життя)

The Fraternal Benefit Response (Діяльність Братських союзів)

The Political Response) (Політична діяльність)

The Cultural Response) (Культурна діяльність)

The Ukrainian Press and Publications (Українська преса і видавнича діяльність)

The Ukrainian American Woman (Українсько-американські жіночі організації)

Business and Professions (Підприємства, кооперативний рух, професіонали)

In Defense of America (В обороні Америки)

From Generation to Generation (Від покоління до покоління)

Guest curator for the exhibition was Dr. Myron Kuropas, who wrote the text of the catalogue; co-curator was Chrystyna Pevna, Museum Archivist.

The exhibition was made possible by the donation and loan of photographs from individuals as well as Ukrainian institutions and organizations. Members of the Ukrainian Women's League of American in particular, helped to collect photographs in their respective communities.

The photographs on exhibition are reproduced in the exhibition catalogue which has been published in separate Ukrainian and English editions. (The 100-page catalogue is now available at the Museum; price: $12.50.)

Wedding of Antin Procaj and Maria Sokil. July 24, 1915, Minneapolis, Minn.

Весілля Антіна Процая і Марії Сокіл, 24 липня 1915 року, Міннеаполіс, Мінн.

UNWLA SCHOLARSHIP PROGRAM

1984 schoarship payments tothe students in South America (Brazil and Argentina) are coming to the end, as the school year started in March. Most of our sponsors and benefactors paid in to the scholarship fund are enjoying letters of thanks from "their children". We have send the stipends to all students that returned and are continuing their education with hope that are still awaiting to be sponsored — mostly high school age girls, from Brazil and some from Argentina. Our European students will start school in September — and we appeal to our sponsors, please have your contribution paid into the fund, so that we'll be able to send the stipends to your students. Please have your checks made out to: UNWLA INC and sent to the address below.

Remember, all your contributions are tax deductible.

For information about UNWLA SCHOLARSHIP PROGAM and how you can become a sponsor or benefactor, please write to:

Mrs. Anna Krawczuk
UNWLA INC Scholarship
Committee Chairwoman
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040

AID TO UKRAINIANS IN POLAND

Ukrainian families in Poland are expiriencing hard times. We must help our people in need. Please send used clothing and other household items or food to the addresses that you already have or write for information directly to:

Lidia Czernyk (UNWLA Sos. Svc. Comm. Chairwoman)
84-36 60 Road
Elmhurst, New York. 11373

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

UNWLA SCHOLARSHIP PROGRAM

December 22, 1983

Dear Benefactors — UNWLA and my Dear sponsors, Mr. & Mrs. Omelan Lesiuk, I am happy to let you know that I graduate this year from teachers seminary. At the present time I am with my parents, in the village (colony) where I will stay for a while and then I will go and teach the children catechism, Ukrainian language, customs, songs and dances. It is delightful to know that our people wish to learn and enjoy Ukrainian culture so much. Next year I hope to continue my education and prepare for university entrance exams. I thank you with all my heart for all that you have done for me and wish you a Merry Christmas.

Lucia Sayevich

Dear Friends,
Thank you so much for the stipend. This year I am working as a practice teacher and I also teach thirty Ukrainian children in a Saturday school. Right now we are preparing for pysanka and I also teach them Ukrainian songs for Mothers Day. At night I am taking a course for college entrance exams and hope to be accepted. This course is not easy and I have to study late into the night. Again I thank you and wish you many God's blessings.

Lucia Sayevich
Ivaipora, Parana, Brazil

We are happy to share Lucia's letters with you, for she has been our scholarship recipient since 1975. Mr. & Mrs. Omelan Lesiuk from Ohio have been sponsoring Lucia all these years and watched her grow through her letters to them. We know that they are happy for her for in their letter to us they expressed their desire to help her achieve higher education. We are very grateful to them. We have many similar letters, many letters of thanks, many letters of appreciation. But who are the children that we help? They are the children of Ukrainian descent (at times fourth and fifth generation born in South America — Brazil and Argentina) parents — parents that live on colonies, mostly farmers and mostly very poor. In order to give their children even middle education — high school — they must send them to the cities, for in most colonies only education to the fourth grade is offered. Fourth grade education will not better their lives or their future. The future is in higher education! We help students, grades 5-12, who live in dormitories run by Ukrainian nuns during the school year; we help seminarians who express a desire to become priests; we help university students who work during the day and attend school in the evening; we help students in trade schools; we care also for the orphans — motherless, deprived, poor, abandoned and children from very large families.

In 1983 we helped 289 students in South America and Europe. Total stipends paid then were $49,097.00. So far in 1984 we already sent 326 stipends to Brazil and Argentina and our European pay outs are just starting. Most of our students do have sponsors but to some we paid a smaller amount of $50.00 — from the fund with hope of finding a sponsor. And our sponsors are so generous! Many take more than one student — we have two cases of twins sponsored by one person, one set of twins in Brazil and another in Europe. We have sponsors that prefer seminarians, others want girls in high school. And one generous benefactor, Mr. Mykola Bojczuk from New Jersey, who in 1983 aided 22 students, this year sponsored 30 students in Brazil and Argentina. Also, memorials in lieu of flowers have helped us help orphans, seminarians and other students. Without such generosity and support from Ukrainian communities we wouldn't be able to help so many students in need.

In order to become a sponsor a person can donate $200.00 annually for a high school student; $250.00-350.00 for college student. Benefactors can contribute any amount and will not be assigned a student. A sponsor may indicate whether he wants to help a boy or a girl and a few weeks after receipt of donation, he will be given student's family history and photo. The student in turn will be notified of his sponsor and his main obligation is to write to his benefactor. REMEMBER, ALL YOUR CONTRIBUTIONS TO UNWLA INC SCHOLARSHIP FUND ARE TAX DEDUCTIBLE!

We now have UNWLA INC. SCHOLARSHIP PROGRAM COMMITTEE chaired by Anna Krawczuk. We also have UNWLA Inc. Scholarship bureau where committee members work free of charge and help with office work. Taissa Turiansky is the treasurer of UNWLA INC. Scholarship Fund — she is a member of UNWLA INC. Br. 86, as is Vera Mycio, whose responsibility is European scholarships. Our administrative costs are minimal for all committee members contribute their time.

We are proud to be able to help so many needy Ukrainian students and again we anticipate their number to grow. For information please write to the address listed below. Please make checks payable to UNWLA INC.

Mrs. Anna Krawczuk
UNWLA INC. SCHOLARSHIP COMMITTEE
Chairwoman
26 William Street
Maplewood, NJ 07040

The Executive Committee of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., wishes to inform subscribers of the reason for the delayed publication of *Our Life*. Ulana Lubovich, editor of the magazine, retired from the position on her own initiative. Until a new editor is appointed, *Our Life* will be issued by an ad hoc editorial board. The Executive Committee is making every effort to ensure the continued publication of *Our Life*, the only Ukrainian women's magazine in the United States. The understanding and patience of our readers will be appreciated while we resolve editorial matters.

MARTHA BOHACHEVSKY-CHOMIAK

FEMINISM IN UKRAINIAN HISTORY

At first glance, feminism would appear to have played a small role in Ukrainian history. As an ideology advocating women's liberation, feminism tends to arouse skeptical reactions, in much the same fashion as nationalism elicits weary sighs and raised eyebrows from many nationals of independent states or of dominant nations with an empire, who take their own national assertion for granted but consider the contemporary striving of others for national self-assertion to be cultural and political infantilism. Feminism and Ukrainian history? What could be more irrelevant? What could be less timely, given the many pressing needs of the Ukrainian nation, Ukrainian scholarship, and various groups of the Ukrainian diaspora?

A detailed analysis of the history of the Ukrainian women's movement, however, belies this contention. A closer look at feminism, moreover, reveals similarities between feminism and nationalism. Both have advanced the importance of an entity—Ukraine or women—whose existence as a valid and separate unit has been questioned. Both Ukrainians and women have had to justify their quest for autonomy within political and social systems that relegate them to subordinate positions. Both have had to face similar drawbacks: the lack of an institutional base, accusations of selfish exclusiveness, and charges of pettiness. The instruments for promoting both ideologies frequently have been limited to education and literature. The major issue for both has been how to achieve autonomy and legitimate self-worth, and how to gain some measure of individual independence.

Ukrainian women helped to create a nationally aware secular intelligentsia. But in the face of blatant political and national repression, of violation of basic human rights, Ukrainian women's organizations considered that the assertion of the rights of the nation had to be their first priority. For any Ukrainian in the Russian Empire in the nineteenth century, being Ukrainian meant being hostile to the ideology that provided support for Russian tsarism and consciously accepting a progressive world view. All Ukrainian patriots were progressive in their outlook and democratic in their politics. The recognition of the basic equality of men and women was an integral part of their orientation.

Ukrainian women managed to avoid the rigidly doctrinaire thinking that frequently doomed the Eastern-European intelligentsia to sterile discussions. They were neither expected to develop an ideology nor conditioned to such discussions. Instead, they concentrated on the "small deeds" approach, doing what needed to be done regardless of its scope. Failure to provide ideological justification for their work did not harm them, but failure to see the broader implications of feminism made them blind to the importance of their own work. Some eastern-Ukrainian women activists even denied being feminists, because they identified feminism with a narrow political liberalism. Zinaida Mirna, a woman activist originally from the Kuban, stressed that there was no conflict between the women's movement and dedicated patriotism:

> In whatever forms the women's movement manifested itself in Ukraine, it strove for everything for which a true democracy aimed—an equal measure of freedom and responsibility for each individual as a precondition for the greater consciousness of the self and the better performance of one's duties toward the national community.[1]

Although sexual equality was taken for granted within the Ukrainian patriotic milieu, a patronizing attitude within it toward women can nevertheless be detected. Concomitantly, the women downplayed their own importance and deferred to the men, even in defining the role of women.

What, after all, does the traditional role of the mother entail? Peasant women could never afford the luxury of just looking after husbands and children. They also ran the internal economy of the household, worked in the fields, and did extra work for fashioned handicrafts to supplement the family income. In the early stages of industrialization, the backbreaking labors in the fields were replaced by equally difficult work in the factories, or by taking in borders, laundering or sewing to earn money. Taras Shevchenko understood the reality of the life of peasant women when he wrote: "I do not know why they call a quiet peasant home a paradise." Even the widely quoted

> U nashim rai na zemli
> Nichoho krashchoho nemaie
> Iak taia maty molodaia

is a poem on the loneliness of the mother, her unrequited love for her child. It ends with a doomsday prediction for the mother:

Reprinted by permission of Journal of Ukrainian Studies, Spring 1982.

[1] *Zhinka* (Lviv), 1937, no. 7.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

I liubytymesh neboho,
Poky ne zahynesh
Mezhy psamy na morozi
Denebud pid tynom!

Shevchenko died eight years before Harriet Taylor and John Stuart Mill published *On the Subjection of Women*, five years before 1,500 British women signed the first petition for woman suffrage, and in the year in which the Russian Empire formally abolished serfdom. He saw in a woman—Mariia Vilinska Markovych Zhuchenko, better known as Marko Vovchok—his spiritual successor.

The issue of sexual equality emerged in societies where women had the education and leisure time to formulate it. It emerged at a time when progress was glorified, the nuclear family was becoming the norm, and industrialization brought major changes in the lives of the masses. The "sexual equality" that resulted became a double burden for women who tried to fulfill the idealized role of mother and wife while pursuing community- or career-oriented goals.

Feminist thought distinguishes between four broad sociopsychological historical stages. In the pre-Bronze Age, it seems that birth, lactation, and the ability to bleed without dying endowed women with powers mysterious enough to create matriarchal systems. Later, these powers, no longer mysterious, became proof of the uncleanliness and weakness of women and justified their subordination. In modern times, sexual equality was circumscribed by existing societal prejudices. Hence, even when legal equality was achieved, women could not make full use of it, because psychological, biological and societal barriers tended to perpetuate inequaltiy. New feminism is searching for the means to best actualize the potential of both males and females without doing violence to the individual. This stage is predicated on the ability of the individual to achieve a sense of autonomy, authenticity and self-worth. Feminism, therefore, is a striving for individual autonomy and an attempt at ensuring the objective conditions for its realization. The ominous-sounding "liberation' is nothing but the Ukrainian *"vyzvolennia"* or *"vyzvolnyi rukh,"* which elicits a surge of justified pride in our hearts. It connotes the legitimate quest for liberty, equal opportunity, and the right to individual autonomy.

Significantly, the first and still major feminist novel in Ukrainian literature, Olha Kobylianska's *Tsarivna* (The Princess), published in 1896, stressed the attainment of personal authenticity and autonomy. This process was complicated by the fact that the heroine was a women. As a women who was denied education and travel, Kobylianska was more aware of the seductions of subordination lurking for women. Yet, autonomy was neither predicated on nor determined by the sex of her heroine. Mykyta Shapoval, an eastern-Ukrainian political activist, realized that the striving for autonomy and individual authenticity was at the core of Kobylianska's writing and used her as a model for his own quest for authenticity.[2]

Women's equality is most llikely to be achieved during some serious crisis. When society, as a congregate of families, is itself threatened, everyone does what has to be done and not what he or she has been accustomed to doing. Throughout its history, Ukraine has been under virtually continuous pressure, which has frequently threatened its very survival. Women in frontier societies had to be more self-reliant and independent than women in stable societies. Frontier societies were characterized by independence, individualism and anarchy, attributes that Ukraine exhibited throughout the stages of its incorporation into the Russian Empire.

The situation in Western Ukraine was slightly different. After the eighteenth century, methods of social control there were more subtle. Politically, Western Ukrainian territories, especially Galicia, were under a parliamentary system, more or less. The opportunity for legal political activity for the Ukrainians in the nineteenth century, however, was not accompanied by the emancipation of women. The discrimination against women led to the formation of the first Ukrainian women's organizations in 1884 and gave rise to feminist literature. The issues raised by the Ukrainian feminists nearly one hundred years ago still remain relevant today.

What were the interests of the Ukrainian women, and how did they see themselves in the national picture?

In the Russian Empire, and to a lesser degree among the Poles, the discussion of the "women's question" became popular in the 1860s. It was closely tied to the questions of women's education, service to the common people in the countryside, and growth of an active opposition to tsarism. In theory at least, the women in the Russian Empire had control over their wealth. The women of the upper classes and the intelligentsia, therefore, once they broke with the traditional concepts of tsarism and class stratification, were more likely to be accepted into the mainstream of the opposition movement than was the case elesewhere in Europe. Since neither men nor women in the Russian Empire had political rights, the idealized version of the struggled for political liberty had them side by side.

In the Habsburg Empire, on the other hand, all women, children and the insane were specifically disenfranchised, but some men, and after 1907 all adult males, had the vote. A few western-Ukrainian women had been making political statements and writing minor literary works since 1848. The emancipation discussion, however, did not develop fully until the late 1870s. Then it was raised within the context of Western European socialism. The first Galician feminists were also socialists.

[2]Shapoval, "Doba khatianstva," in *Ukrainska khata* (New York, 1955), pp. 35-6.

To be continued

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ЧІКАҐО

Відділ	Місцевість	Голова	Членки	Нові членки	Передпл. НЖ	УМ
6-ий	Чікаґо	Н. Завадович	48	14	19	—
22-ий	Чікаґо	М. Кецала	70	9	70 і 7 не-членок	x
29-ий	Чікаґо	О. Ванджура	40	1	40 і 15	x
31-ий	Вісконсін	А. Скібіцька	14	1	5	x
36-ий	Чікаґо Деллс	Т. Слободян	20	1	5	—
51-ий	Мілвокі	М. Цибрівська	35	2	16	x
74-ий	Чікаґо	І. Попович	33	4	21 і 6	x
77-ий	Чікаґо	В. Косогор	20	2	9	x
84-ий	Чікаґо	М. Ріпецька	16	1	10	x
101-ий	Чікаґо	Г. Скубяк	43	4	13	x
102-ий	Манстер	І. Головата	34	2	13	x

ХРОНІКА ЗА 1983 РІК

Окружну Управу очолює Евстахія Струтинська. У склад управи входять: Марія Наваринська і Ірена Ґаєцька — заступниці голови, Олена Турула і Ліна Басюк — секретарки, Оксана Казанівська — касирка. Референтки: Марія Гриневич — організаційна, Ангелина Самбірська — культурно-освітня, Юлія Кашуба — виховна, Володимира Демус — музею і мистецтва, Уляна Терлецька — пресова, Віра Трощук — суспільної опіки, Іванна Кіт і Олена Ґаладза — зв'язків, Анна Кучма — господарська, Анна Білинська — адміністраторка домівки, Марія Семків, Неля Бріджман і Параня Завертайло — Контрольна Комісія і голови Відділів. Сходини управи відбуваються раз у місяць, а в потребі частіше. Голова була присутня на загальних зборах всіх Відділів, за виїмком 16-го і 110-го в Міннеаполісі, які є віддалені 400 миль від Чікаґо. В вересні-жовтні заступниця голови СУА д-р Теодозія Савицька в товаристві голови Окружної Управи відвідали далеко віддалені Відділи Округи — 51-ий і 31-ий в Вісконсіні, 16-ий і 110-ий в Міннесоті і 102-ий в Індіяні. Т. Савицька стрінулась також з Окружною Управою. Під час поїздки були зустрічі з членством та громадянством. Доповіді Т. Савицької були пов'язані з висвітленням прозірок з історії СУА. Заходом Окружної Управи відбулася в квітні жіноча міні-конференція "Українська жінка сьогодні і завтра". Комітет улаштування конференції очолила Марія Наваринська — заступниця голови ОУ.

В червні відбувся "День Союзянки" на оселі "Самодопомоги" в Раунд Лейку. Одною з точок мистецької частини був показ народньої ноші.

Заходом ОУ передано до Українського Музею кілька цінних експонатів, які подарувала Емілія Стефурак.

Заступниця голови СУА Т. Савицька і голова Оркужної Управи Е. Струтинська в Міннеаполіс, Мінн. Промовляє М. Петришак, голова 16-го Відділу.

Відділи Округи — особливо близько віддалені доложили багато труду і праці для успішного переведення спільних імпрез. Щира подяка головам, управам і членству Відділів. Без активної і дружньої співпраці з доброї волі членства виконання намічених плянів не могло б бути успішним.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

102 Від. — Зустріч з Т. Савицькою. Манстер, Інд.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА:

Відділ 6-ий: — доповідь про Наталію Кобринську, патронку Відділу.

Відділ 22-ий: "Різдвяний спогад" — О. Лебедович, "Місяць Героїнь" — М. Юзефович, "Шевченківські молитви" — Н. Дзидзан, розваговий вечір "Лети, моя пісне" — Шашарівська, спогади з УПА — О. Лебедович, про композитора В. Івасюка — М. Семків, про Соломію Крушельницьку — С. Крупка, про суспільну опіку — можливості допомоги від міста — С. Москалюк, про штучний голод в Україні — П. Степова, "Шляхом Листопадових днів" — Р. Турянська.

Відділ 29-ий: доповіді "33-ій Рік", "Античні предмети" — Л. Кочман, "Переходовий вік" — д-р В. Трухлий, "Український Національний Музей" — Е. Басюк, "500 Героїнь з Кінгірі" — Л. Кочман.

Відділ 31-ий: доповіді на історичні та актуальні теми.

Відділ 51-ий: відчитувано твори В.Стефаника, І. Савицької, доповідь Т. Савицької, заступниці голови СУА.

Відділ 74-ий: доповідь про зустріч з Т. Савицькою; доповідь про демонстрацію у Вашінґтоні з приводу 50-літньої річниці штучного голоду в Україні — Л. Паньків.

Відділ 77-ий: "Свят-вечір і свято Різдва Христового в Києві" — Мішалова; "Українська Родина" — Мішалова. Про життя і діяльність митрополита УАПЦ. св. п. Василя Лівицького — Скороход — Хома.

Відділ 84-ий: доповідь про Наталію Кобринську, репортаж з подорожі до Південної Америки.

Відділ 101-ий: доповіді та гутірки на ширших сходинах.

Відділ 102-ий: доповідь "Жінки-героїні".

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА:

Відділ 6-ий: Хрищення Відділу відбулося в соборі св. Володимира і Ольги. Молебень відправив й обряд хрищення перевів Кир Іннокентій, єпископ чікаґської дієцезії. Відбулася виставка картин о. Сергія Кендзєравого і два базари. Відбулись товариські зустрічі (зі спільними обідами, або вечерями) членок Відділу з членками других Відділів. Відділ брав активну участь у програмі "Дня Союзянки" (моделювання народньої ноші.)

Відділ 22-ий: впродовж року відбулися: "Сокальський вечір" — І. Савицька; виставка сокальської ноші, вишивок і тканин — І. Кашубинська; виставка творчости членок Відді-

Ялинка в Музею Науки й Промислу "Різдво Довкруги Світу". (22-ий Відділ).
Зліва: М. Мицик, Р. Назаревич, Б. Кецала, Л. Бандура, Н. Субота, Ю. Мицик, М. Куляс.

Показ народньої ноші. День Союзянки, червень 1983.

лу і їх родин; українська програма на 50-літті американського музею "Знання й промислу" і щорічна програма "Різдво довкруги світу" в тому ж музеї. Два успішні базари.

Відділ 29-ий: Святочні сходини з нагоди 25-ліття Відділу; виставка ліноритів — Віталія Литвина; показ моди (спільно зі 101-им Відд.); осінній базар.

Відділ 36-ий: показ писання писанок.

Відділ 51-ий: зустріч з Т. Савицькою; "голодний обід"; пікнік-фестин. Відділ зорганізував громадський комітет для вшанування пам'яті жертв штучного голоду в Україні. На Інтернаціональному ярмарку три дні провадили членки Відділу українську кухню та продавали печиво. Різдвяний базар.

Відділ 74-ий: різдвяний базар.

Відділ 77-ий: весняний і осінній базари.

Відділ 84-ий: літературний вечір "Ганна Черінь — мандрівниця"; літературний вечір З. Нижанковського (Бабая) "Слово як слово"; великодній і різдвяний базари; пікнік для членок з родинами і гостей.

Відділ 101-ий: показ моди (спільно з 29-им Відділом); вишивані вечерниці з програмою. Членки Відділу провадили програму на "День Союзянки" — дитячі забави й маскарада.

Відділ 102-ий: чайний вечір з літературною програмою — Світляна Кузьмович, "Січневі Роковини"; просфора з участю інших організацій; родинний пікнік.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ.

Відділ 6-ий: збірка й роздача одежі і харчів у часі різдвяних свят; збірка на фонд Ростика.

Відділ 22-ий: вислав пакет на заслання в'язневі; 16 пачок з одягом і 5 пачок з книжками для дітей до Бразілії, 15 пачок з уживаними речами до Польщі; журнал "Наше Життя" для 7-ох "бабусь"; одну стипендію до Польщі, 2 до Бразілії; збірка на фонд Ростика.

Відділ 29-ий: заложено стипендійний фонд для двох сиріт по нашій членці; вислано 10 пачок до Польщі; Відділ допомагає "бабусі" грішми; збірка на фонд Ростика.

Відділ 31-ий: Відділ зібрав 215.00 дол. на допомогу жінці у Філяделдьфії, яка потребувала електричного візка; 100.00 долярів для немічних людей в околиці.

Відділ 36-ий: переведено збірку для Ростика.

Відділ 51-ий: допомога потребуючим у нашій громаді; вислано до Польщі 26 пачок; до Бразілії — 15; збірка для Ростика.

Відділ 74-ий: висилання пачок; 2 стипендії; збірка на фонд Ростика.

Відділ 77-ий: збірка на фонд Ростика.

Відділ 84-ий: 2 стипендії для студентів у Бразілії; Відділ висилає пачки в Україну, до Польщі і Бразилії.

Відділ 101-ий: збірка на фонд Ростика.

Відділ 102-ий: стипендії до Бразілії, до українського Католицького Університету в Римі; допомога Сестрам Василіянкам в Югославії; збірка для Ростика.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА.

Відділ 6-ий: Відділ видав дитячу книжечку п.н. "Моя книжечка", перше видання 100 примірників, друге 125; виготовлено з фільцу стінні абетки (25) — букву і предмет, що починається на дану літеру.

Відділ 22-ий: Відділ має власну книгозбірню, якою користуються членки Відділу і інших Відділів. На радіомовленні Л. і С. Самбірських Відділ веде десятихвилинну передачу, призначену для союзянок; часто говориться на виховні теми.

Відділ 29-ий: Відділ веде дитячу світличку під назвою "Садочок казок". Кількість дітей 50 — пересічна 35. Зайняття в світличці відбуваються 3 рази в тижні під проводом учительки Анни Мартинець. У світличці відбулися: свято Миколая, свято Шевченка, вишивана забава і маскарада.

Виставка знімок садочка 29-го Відділу. Стоїть І. Олексюк.

Відділ 51-ий: Відділ займається виховною працею в школі українознавства, в якій директоркою і вчительками є членки Відділу. Влаштовано у Відділі виклад української історії для молоді — прелеґент д-р Роман Дражньовський.

МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА І МУЗЕЙ.

Окружна Управа і 31-ий Відділ є меценатами Українського Музею.

Відділ 6-ий: У Відділі відбулися курси: вишивання — провадили Г. Скубяк і М. Кавка, учасниць 10; експонатів з тіста — Гулик — учасниць 6; декоративних вінків — Д. Мінкович.

Відділ 22-ий: Курси: писання писанок — П. Трой, учасниць 10; вишивання і вирізування — А. Білинська, учасниць 11; вишивання яворівкою — І. Городиська і А. Кучма,

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

учасниць 8; роблення прикрас на салатки і торти — 10. Ткачук, учасниць 20; роблення прикрас на ялинку — І. Городиська, учасниці 2. Організовано виставки українського народнього мистецтва в домівці СУА, в домі СУМА, в домі "Самопомочі" і під церквами. Відділ є членом УНМ у Чікаґо. Відділ придбав і подарував до Музею в Нью-Йорку 1 касетку, 1 вишивану серветку, 1 вишивану пошивку, 1 крайку і один повний однострій гетьманської організації.

Відділ 29-ий: Відділ подарував до крамнички УМ в Нью-Йорку 12 предметів.

Відділ 36-ий: показ писання писанок.

Відділ 51-ий: показ писання писанок в місцевому музеї, показ вишивання на Інтернаціональному Ярмарку, виставка українського народнього мистецтва і постійна виставка "Української Хатки" в місцевому музеї.

Відділ 74-ий: членки Відділу О. Папас і С. Роман улаштували виставку українського народнього мистецтва в приміщенні Паблік Лайбері Довнерс Ґрове, Відділ є членом УНМ.

Відділ 77-ий: членка Карнух показала роблення звіряток з ниток, учасниць 10.

РЕФЕРЕНТУРА ЗВ'ЯЗКІВ

Відділ 22-ий: Відділ має постійний зв'язок з музеєм "Науки і промислу". Референтка суспільної опіки співпрацює з міським бюром суспільної опіки через українське бюро суспільної опіки. Відділ пише листи до сенаторів, підписує листи з петиціями, пише привіти до українських політв'язнів.

Відділ 29-ий: висилається листи і телеграми до сенаторів і конґресменів в обороні наших політ-в'язнів, висилається масово святочні та уродинові картки нашим в'язням.

Відділ 51-ий: Відділ має зв'язки з американським середовищем, пише листи до президента, сенаторів і конґресменів в обороні українських політ-в'язнів.

Відділ 74-ий: Відділ має зв'язки з американським середовищем. Вислав анкети до США.

Відділ 84-ий: членки запізнають довкілля з українською проблематикою, даючи інформації в школах і клюбах про Україну, про правдиве обличчя УССР та про наші змагання до визволення з-під совєтської окупації. Беруть участь у громадських імпрезах. Пишуть петиції до Конґресу в справі наших політв'язнів.

Відділ 101-ий: окремі членки мають зв'язки та використовують нагоди для влаштування виставок нашого мистецтва.

Відділ 102-ий: особисті зв'язки членок, доповіді для американських жіночих організацій, виставки українського народнього мистецтва у бібліотеках.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА.

Відділ 6-ий: "Рідер" — Базар Юкренієн Вименс Ліґ, 9-го травня; "Свобода" — Базар українських жінок 21-го; 10-го виставка о. Кіндзєравого-Пастухова в Чікаґо, "Виледж Войс" Юкрейнієн Вименс Ліґ Базар 10-го травня.

Відділ 22-ий: "Наше Життя" — Сокальський Вечір; "Геральд" — Рідзво довкруги світу.

Відділ 31-ий: "Висканзин Деллс Ерентс" — Веселих свят, Юкренієн Істер.

Відділ 51-ий: "Свобода" і "Нова Зоря" — про літературний вечір.

Відділ 84-ий: "Свобода" — літературний вечір "Ганна Черінь мандрівниця" Камінська 12-го жовтня. "Наше Життя" — Літературний вечір Нижанківського-Бабая "Слово як слово" — Марта Гайдук 21-го, 5-го.

Відділ 102-ий: "Наше Життя" — хроніка, "Гемонд Таймс" — "Юкренієн Базар", "Пост Трібюн" — юкренієнс ін Н. В. Індіяна, "Калумет Стар" — "Юкренієн базар".

ОКРУГА ДІТРОЙТ

Хроніка за 1983 р.

ГОЛОВА ОУ СУА Л. КОЛОДЧИН.

Окружна Управа СУА нараховує 591 членки в 16 Відділах.

Відділ.	Голова:	Місцевість	Членки
5-ий	П. Будзол	Воррен	65
23-ій	Л. Петрик	Дітройт	74
26-ий	К. Кобаса	Гемтремк	74
37-ий	С. Андерсон	Дітройт	15
45-ий	М. Шехович	Воррен	29
50-ий	д-р Д. Ротге	Енн Арбор	15
53-ій	Х. Панасюк	Воррен	31
56-ий	І. Грушкевич	Гемтремк	24
58-ий	Ю. Нелліґен	Дітройт	35
63-ій	М. Зубаль	Воррен	66
76-ий	М. Василькевич	Воррен	40
80-ий	О. Адамек	Воррен	22
81-ий	О. Лісківська	Дітройт	23
94-ий	д-р У. Томич	Флінт	11
95-ий	О. Лісківська	Дітройт	20
96-ий	Л. Врублєвська	Воррен	35
1.	Підвідділ		12

Окружна Управа СУА скликає щомісяця засідання, в яких беруть участь голови Відділів або їхні заступниці. На засіданнях вирішується діяльність Округи та плянується співпрацю з Відділами. Про діяльність Окружної Управи повідомляє громадянство Дітройту кореспонденційна секретарка Управи О. Климишин у "Дітройських Новинах". Окружна Управа переводить щороку "Український Тиждень" та "Український День". Обі імпрези втішаються великою популярністю та гарними згадками у місцевій пресі. Цьогорічний "Український Тиждень" відбувся у Мейпел Елементарі Скул, старанням культурно-освітньої референтки Р. Дигдало. Цілий тиждень темою навчання у школі була Україна, її історія, географія, культура. На закінчення влаштовано виставку українського мистецтва. Тим занялися 45-ий та 95-ий Відділи. Виставку відвідали всі кляси, учительський збір та батьки учнів. На закінчення "Українського Тижня" відбувся "Український обід" з мистецькою програмою. Виступала танцювальна група з Віндзору та Дітройту, учні Школи Непорочного Зачаття ПДМ та висвітлено фільм: "Українська писанка". Заходом О'єднаних Жіночих Організацій за старанням голови Окружної Управи СУА Л. Колодчин відбувся бенкет у честь д-р М. Квітковської, нововибраної голови СФУЖО. 24-го квітня 1983 р. відбувся Окружний З'їзд на якому делеґаткою Головної Управи була Н. Даниленко. За почином Окружної Управи при допомозі Відділів, відбулася в травні 1983 р. Окружна Конференція Суспільної Опіки з участю Клівленду та Чікаґо. Заступниця голови О. Лончина репрезентувала Округу на святі 80-ліття уродин бувшої голови СУА та колишньої редакторки "Нашого Життя" Л. Бурачинської. Окружна Управа включилася у комітет підготовки маніфестації у 50-річчя штучного голоду в Україні та вислала делеґаток на маніфестацію у Вашінґтоні. Вислала теж делеґаток на Міжокружну Конференцію організаційних референток та референток зв'язків у Клівленді. Окружна Управа влаштувала "пікнік" на Діброві при допомозі всіх Відділів. Управа має бюро Суспільної Опіки разом із товариством "Самопоміч". Впродовж року пропаґовано кампанію придбання членок з добрим успіхом. Іде підготовка створення молодечого Відділу, який тепер існує, як підвідділ та начисляє 12 членок.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

На зміст праці у культурно-освітній ділянці складалися: реферати, доповіді, гутірки, знімки та прозірки з подорожей, показів народної ноші, моди, влаштовуванні мистецьких вистав.

Відділ 5-ий підготовив два реферати: про Заньковецьку та про Рубчакову. З нагоди 50-ліття видав "Пропам'ятну книгу", вислав передплату на перевидання "Першого Вінка". дав даток на видання книжки: "Про штучний голод в Україні", переслав даток на IV Конґрес СКВУ, на дві українські радіо-години, на Український Музей у Дітройті, на фонд О. Лотоцької та на організацію "Голодової Маніфестації".

Відділ 23-ій. В лютому 1983 р. пом'янув свою Патронку О. Басараб св. Літургією, відчитом про її життя та працю і концертом.

Відділ 37-ий брав участь в українському фестивалі, влаштував виставку українських одягів, мав станок з українськими книжками та малими робітками. Членки відбули прогулянку до Міжнародного Інституту та Музею. Дві членки Відділу, М. Слейбі та А. Волкер демонстрували писання писанок у школах: Медісон Гайтс, Кльосон та Роял Оак. Відділ зложив даток на видання брошури про штучно створений голод в Україні. Членка Відділу С. Андерсон зложила на ту ціль 100.00 долярів. Відділ зорганізував курси: писання писанок, вишивання та варення. Під час курсу писання писанок Відділ улаштував виставку писанок, кераміки та вишивок.

12 червня 1983 р. голодова маніфестація в Дітройті. Зліва: Орися Лончина, Лідія Колодчин, Марта Шехович, за нею Соня Гейзен.

Відділ 45-ий дав реферати про: Рубчакову, С. Крушельницьку, голод в Україні та Декаду української родини, співпрацював з Окружною Управою під час "Українського Тижня", влаштував виставку мистецьких експонатів та зайнявся їх розпродажем. Брав участь в українськім фестивалі, мав станок із мистецькими предметами та печивом. Відділ вислав делеґаток на обі Міжокружні Конференції, Суспільної Опіки у Дітройті та Зв'язків і Організаційних референток у Клівленді. Гордістю Відділу є його членка інж. Ліда Лазуренко, яка була іменована: "Жінкою Професіоналом Стейту Мічіґен" на 1983 р.

Відділ 50-ий влаштував ширші сходини для ознайомлення членок зі статутом, відчит для членок про подорож одної членки до Польщі. Для громадянства була влаштована філятелістична виставка і виставка Е. Гумецького. У головній бібліотеці Енн Арбор Відділ влаштував виставку народнього мистецтва.

Відділ 53-ій. У Відділі прочитано та продискутовано такі реферати: "Безалькогольні напитки", "Перша допомога","Краски — їхня гармонія та застосування", "Забезпечення хати перед високою ціною огрівання". Для членок переведено показ писання писанок (20 членок взяло участь). Відділ влаштував кілька виставок народнього мистецтва на українському фестивалі, на базарі, у школах, під час "Українського Тижня" та по крамницях.

Відділ 56-ий. Відділ відзначив відчитом: "День Жінки-героїні" та "22-ге Січня". На кожних сходинах акторка Катруся Кривуцька відчитувала оповідання, вірші письменників-дисидентів, гуморески або цікаві події з життя жінок професіоналів. Відділ зложив даток на брошуру: "Штучно викликаний голод в Україні".

Відділ 58-ий. В травні 1983 р. Відділ брав участь в "Українському Фестивалі". Обслуговував три будки. В продажу були українські страви та печиво. Працювали всі

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

членки з родинами. Делеґатки від Відділу брали участь в обох Міжокружних Конференціях: суспільної опіки, організаційних референток та референток зв'язків.

Відділ 63-ій. У Відділі відбулися реферати-доповіді: "Леся Українка" — д-р М. Савчук, "Біла Посестра" — М. Брездень, "Триптих" — Л. Українки — Л. Цісарук, "Тарас Шевченко" — д-р М.Савчук, "До Основ'яненка" — деклямація, О. Филипів, "Про Великдень" — Я. Казанівська, "Про веснянки та гагілки" — д-р М. Савчук "Марево з-перед 40-ка років" — переживання у конц-таборі — О. Ласка "Голод в Україні" — І. Іваницька, "Спомин з особистого переживання" — д-р М. Савчук, "Розповідь про подорож до св. Землі — та Єгипту" з прозірками — О. Гриньків і "Білас та Данилишин" — М. Зубаль.

Відділ 76-ий. Членки Відділу заслухали реферати: в січні "Різдвяні звичаї", у березні: "Спомин про голокост" — доповідь О. Ласки, червень: "Вакаційні розважання", в грудні "20-ліття Відділу". Під час "Українського Фестивалю" Відділ зорганізував виставку українського мистецтва, брав участь у фестивалі у Кляркстон, зорганізував показ писання писанок у бібліотеках у Воррен.

Членки 76-го Відділу, які декорували Етнічну Ґалерію на Українським Фестивалі 1983 р.
Зліва перший ряд: Лідія Колодчин, Рома Дигдало, Марта Василькевич, Галина Калитяк, Стефанія Строїч, Стефанія Оглобяк. Друяий ряд: Надя Літинська, Леся Бараник.

Відділ 80-ий брав участь в "Українському Фестивалі", відвідав сьоме русло телебачення у Саусфіллі та заслухав: "Де Джон Келлі програму". Голова Відділу О. Адамек, відбула курси "парляментаризму". Курси провадила членка Відділу Л. Сакс.

Відділ 81-ий подбав про короткі доповіді про визначних жінок України,перевів показ писання писанок для дорослих у американській школі, зорганізував виставку ляльок у реґіональних ношах в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

Відділ 94-ий. Відділ після перерви у праці вибрав нову голову д-р Уляну Томич та рішив розгорнути діяльність.

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА.

Відділ 5-ий вклав багато праці у підготовку ювілею. З тої нагоди влаштував бенкет з програмою, влаштував "різдвяний обід" з відчитом про "Різдвяні свята в Україні" та з віршем-деклямацією "На Святий Вечір" — Б. Лепкого, обід з нагоди "Дня Подяки", показ декорування весільного коровая, "пікнік" у городі членки та льотерію, дохід з якої призначено на парафіяльні школи.

На 50-літті 5-го Відділу виступають Линда Ле Блянк, Віра Ле Блянк; це третє покоління в Америці.

Відділ взяв участь у маніфестації з нагоди відзначення 50-ліття штучного голоду в Україні.

Відділ 23-ій відзначив свій 50-літній ювілей, видав "Пропам'ятну Книгу". В лютому відзначив день своєї патронки О. Басараб, в травні відбувся "День Союзянки". Відділ взяв участь у маніфестації 50-ліття голоду в Україні, відсвяткував "День Подяки" та влаштував традиційний "Свят-Вечір" з ялинкою та колядками.

Відділ 26-ий підготовив та відсвяткував 50-ліття діяльности, взяв участь у маніфестації 50-ліття голоду в Україні та відзначив пам'ять О. Басараб святочним обідом з програмою.

Відділ 37-ий взяв участь у двох ювілеях: 5-го та 23-го Відділів, брав участь та помагав у "пікніку" ОУ СУА, всі членки брали участь у голодовій маніфестації. Членки зорганізували прогулянку до Музею та Міжнародного Інституту.

Відділ 45-ий Відділ брав участь у голодовій маніфестації в Дітройті і був репрезентований 2-ма делеґатками у Вашінґтоні.

Відділ 53-ій брав участь у голодовій маніфестації в травні і в "Українському фестивалі", де мав будку з печивом. В жовтні влаштував "Показ ноші", а в грудні "Св. Миколая" для дітей.

Відділ 56-ий брав участь у голодовій маніфестації, допомагав Окружній Управі під час "пікніку", влаштував льотерію для потреб Відділу.

Відділ 58-ий співпрацював з Марійською Дружиною Пань під час перебування в Дітройті Українсько-Канадійського Оперного Товариства, яке там концертувало. Помагав розмістити афіші, розпродати квитки та зладити приняття для 90-ти осіб. Делеґатки від Відділу брали участь у ювілеях 5-го, 23-го та 26-го Відділів.

Відділ 63-ій влаштовує щороку "Вишивані вечерниці" спільно з 96-им Відділом. Імпреза втішається великою популярністю, дохід іде на українську середню школу.

Відділ 76-ий взяв участь у голодовій маніфестації, влаштував дитячу вишивану забаву, на якій діти садочка і діти школи Непорочного Зачаття ПДМ виконали по одній сценці.

Відділ 80-ий брав участь у голодовій маніфестації, членки помагали подавати "голодний обід", допомагали теж в імпрезах "Українського Села".

Відділ 81-ий відзначив поминками річницю голоду в Україні. Голова Відділу належала до громадського комітету зорганізування голодової маніфестації, у якій членки взяли масову участь. Відділ улаштував "пікнік" на оселі "Діброва", відзначив "День Матері", влаштував Дитячу маскараду, льотерію для допомоги світличці та "Св. Миколая".

Відділ 95-ий старається зорганізувати "Ляльковий театр", подбав про зустріч дітвори зі "Св. Миколаєм".

Відділ 96-ий влаштовував спільно з Відділом 63-ім "Вишивані вечерниці".

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА.

Відділ 45-ий співпрацював з ОУ СУА під час "Українського Тижня", зайнявся зорганізуванням виставки мистецьких надбань та розпродажем малих мистецьких сувенірів.

Відділ 53-ій провадить дитячу світличку, вчителька Г. Калитяк, дітей 12. Заняття відбуваються кожної суботи через цілий навчальний рік.

Відділ 63-ій провадить дитячу світличку методою Монтессорі, дітей 8. Вчителька Л. Цісарук, наука відбувається тричі в тиждень.

Відділ 76-ий веде дитячу світличку, до якої ходить 26 дітей, заняття відбуваються два рази в тижні, вчительки М. та Л. Бараники.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ.

Відділ 5-ий удержує одного стипендиста в Бразілії, висилає пачки з одягом до Польщі, дав даток на допомогу Ростикові, відвідує хворих, а у різдвяний та великодній час старається про подарки для них.

Відділ 23-ій дбає про хворих та немічних, допомагає їм у потребі. Під час Різдва та Великодня обдаровує їх кошичками з печивом.

Відділ 37-ий Суспільна Опіка Відділу вислала 7 пакунків та грошову допомогу до Польщі. Відділ опікується трьома старушками у віці 89, 82, 79 років, які живуть у старечому домі.

Відділ 45-ий вислав 5 пачок до Арґентіни, 4 пачки до Бразілії та 4 пачки до Польщі, допомагає хворим та старшим, спроваджує звукові стрічки для сліпих.

Відділ 50-ий співпрацює з "Анн Арбор Нейборгуд Сошел Сервіс".

Міжокружна Конференція Суспільної Опіки 21 травня 1983 р.

Відділ 53-ій приготовляє кошички з печивом для хворих та немічних, вислав посилки до Польщі, а 1 до Арґентіни.

Відділ 56-ий придбав одну родину, що спонзорує студентку, переслав даток на допомогу Ростикові.

Відділ 58-ий членки спекли домашнє печиво, виготовили 40 кошичків-дарунків та роздали їх самотнім старшим людям, що живуть у старечих домах.

Відділ 63-ій вислав грошеву допомогу "Бабусі" до Німеччини, допомогу Ростикові, на акцію "Дахав", на українську католицьку середню школу.

Відділ 76-ий збирає одяг для пожильців старечих домів, вислав 2 пачки до Польщі, 2 до Південної Америки, опікується старшими.

Відділ 81-ий провадить допомогу харчами та ліками для старших, відвідує хворих, полагоджує справи для старших у американських бюрах суспільної опіки, співпрацює з українською суспільною опікою при "Самопомочі". Відділ брав участь у Міжокружній Конференції Суспільної Опіки, допомагає давній стипендистці, пересилає допомогу до Арґентіни.

ЗВ'ЯЗКИ.

Відділ 37-ий нав'язав зв'язки з Міжнароднім Інститутом, Музеєм, школами та бібліотекою, де переводжено показ писання писанок, як теж з комітетом влаштовування фестивалів, де Відділ мав виставки народньої ноші, кераміки та писанок.

Відділ 45-ий зв'язок зі школою через "Український Тиждень" та комітетом фестивалю.

Відділ 50-ий нав'язав зв'язки та став членом: "Мульті Етнік Елайєнс у Анн Арбор, співпрацюю з "Анн Рпбор Нейбергуд Сошел Сервіс".

Відділ 53-ій має зв'язки з комітетами фестивалів, зі школами та крамничками влаштовуючи виставки.

Відділ 58-ий має зв'язки завдяки участі в "Українському Фестивалі" та удержує контакт з Федерацією Жіночих Клюбів.

Відділ 76-ий нав'язав контакти через покази писання писанок, уряджування мистецьких вистав на фестивалях.

Відділ 80-ий членки нав'язали контакт з сьомим руслом телебачення, були господинями на відкритті українського

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

фестивалю на Гарт Пляза та перевели показ писання писанок в американській школі.

Відділ 81-ий має зв'язки з американським бюром суспільної опіки та з представниками Міжнародного Інституту.

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА.

Відділ 5-ий допоміг у влаштуванні пікніку ОУ, приготовив різдвяний обід та обід у "День Подяки", приготовив будку з печивом на Українському фестивалі.

Відділ 23-ій зготовив святу вечерю, обід у день свята О. Басараб, був господарем на Окружному З'їзді. Приготовив обід для членок та прийняття з нагоди 50-ліття Відділу.

Відділ 26-ий влаштував спільний обід для членок.

Відділ 37-ий приготовив страви на пікнік ОУ, відбув збори з обідом у честь патронки Відділу. Кожні сходини кінчилися гарно підготованим обідом, перед Різдвом членки пекли тісто на дарунки для старших.

Відділ 45-ий придбав печиво для українського фестивалю.

Відділ 53-ій постарався про печиво на український фестиваль та базар.

Відділ 56-ий підготовив страви на пікнік ОУ і влаштував чайний вечір.

Відділ 58-ий приготовив прийняття для Українсько-канадського Оперного Товариства, обслуга та підготовка харчів на український фестиваль, підготовка прийняття для гостей, що прибули на посвячення угольного каменя під будову дому для старших "Українське Село". Тому, що справа побудови "Українського Села" дуже близька Відділові, усе було зроблено на кошт Відділу.

Відділ 80-ий гостив провід міста під час відкриття українського фестивалю, голова Відділу О. Адамек, була господинею прийняття для гостей, що прибули на посвячення угольного каменя під будову дому для старших "Українське Село". Перед Днем Подяки" приготовано продаж печива.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ.

Відділ 5-ий є членом Українського Музею. Переслав до крамнички Музею 11 штук дрібних робіток.

Відділ 37-ий є членом Українського Музею.

Відділ 45-ий є членом Українського Музею.

Відділ 56-ий переслав 6 робіток для крамнички Музею.

Відділ 58-ий є членом Українського Музею.

СТИПЕНДІЇ:

Відділ 5-ий 1 стипендія до Бразілії, **Відділ 45-ий** 1 стипендія, **Відділ 50-ий** 1 стипендія, **Відділ 56-ий** придбав одну родину, яка спонзорує стидентку, **Відділ 63-ій** 2 стипендії, **Відділ 76-ий** 12 стипендій та 16 приєднаних спонзорів.

ПРИЄДНАННЯ ЧЛЕНОК:

Відділ 5-ий 1 членкка, **Відділ 23-ій** 2 членки, **Відділ 45-ий** 2 членки, **Відділ 50-ий** 1 членка, **Відділ 53-ій** 2 членки, **Відділ 56-ий** 2 членки, **Відділ 58-ий** 2 членки, **Відділ 76-ий** 6 членок, **Відділ 94-ий** 2 членки, **Окружна Управа:** 12 членок.

Ірина Павлюк-Грушкевич,
пресова референтка

ХРОНІКА ВІДДІЛІВ ПОЗА ОКРУГАМИ

107-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В САН ХОЗЕ, КАЛІФОРНІЯ

На протязі року відбуто 7 сходин. Голова Марта Ольхова зорганізувала кілька нових членок до Відділу, так що членство збільшено до 32.

Союзянки брали активну участь в відзначуванню 50-ліття Голоду в Україні. На ту ціль зложено 100.00 дол.

Закуплено альманах "Перший Вінок", який подаровано бібліотеці Стенфордського університету. Вислано кілька пакунків до Бразілії й 300.00 дол. для студентки.

Весною відбулася забава і показ на ній мистецьких картин союзянки Стефанії Межело. Дохід з забави призначено на утримання студентки в Бразілії.

Я. Оренчук

ДОПИСИ З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛІВ

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ЛЕСІ ХРАПЛИВОЇ ТА НІНИ МУДРИК-МРИЦ В ДІТРОЙТІ.

20-го травня 1984 р. українська громада Дітройту і околиць мала нагоду зустрітись з двома відомими громадськими та літературними діячками Ніною Мудрою-Мриц та Л. Храпливою -Щур.

Вечір відбувся в авдиторії Школи Непорочного Зачаття у Воррен. Присутніх привітала голова 76-го Відділу Марта Василькевич, представила гостей з Торонта і передала ведення вечором Ксені Кучер.

В програмі взяла участь відносно велика кількість учнів Школи Непорочного Зачаття, як рівнож старшої молоді — бувших учнів тої школи.

Твори авторок були відчитані у формі деклямації, переплітаної співом та танком. У сцені "Колись весною на Волині" брала участь членка 76-го Відділу Галина Калитяк.

В другій частині програми відбулось мистецьке читання творів авторок, один з них "Я граю" — у супроводі фортепіяно.

П. Марта Василькевич подала коротку біографію авторок, після чого вони прочитали уривки своїх творів, присвячених дисидентам. Публіка тепло вітала наших авторок оплесками, а шкільна молодь і новацтво від імені Станиці вітали їх квітами. Обидві авторки відмовились від гонорару у користь школи.

С. Строїч — пресова

ЗАПУСТНИЙ ВЕЧІР 59-ГО ВІДДІЛУ, БАЛТИМОР

4-го березня 1984 р. Відділ влаштував запустний вечір для своїх членок з родинами. Програму цього вечора майже повністю виповнив наш довголітній приятель д-р Ан-

дрій Лемішка, повівши нас шляхами колиски культури Греції, яку він відвідав попереднього літа. Безліч дуже цікавих прозірок доповняла доповідь з історії і побуту в Греції, так що присутні мали враження, що самі там побували. Доповідь д-р А. Лемішки доповнила його дружина мґр. Лідія Лемішка гумористичним віршем повним "практичних" порад для туристів. Цей вірш впровадив присутніх в веселий настрій, бо на тему туризму кожний має з власного досвіду більш, або менш дошкульні спогади.

Членки Відділу частували присутніх вечерею.

Р. З-ка.

СВЯТО МАТЕРІ І ЮВІЛЕЙ ПОЧЕСНОЇ ЧЛЕНКИ 59-ГО ВІДДІЛУ

13-го травня 1984 р. 59-ий Відділ в Балтиморі відзначив 90-ліття нашої почесної членки **Олени Блавацької.** Олена Блавацька довгі роки брала активну участь в праці Відділу, давала практичні вказівки й поради та підбадьорувала, коли ми падали духом. До Першої світової війни вона була членкою "Кружка українських дівчат", а опісля членкою Союзу Українок і учасницею Станиславівського Конґресу в 1934 р.

Теплими словами привітала Ювілятку голова Відділу Ганна Самутин, а Анна Стельмах вручила китицю конвалій. Зворушені членки й гості відспівали Ювілятці "Многая Літа". Лідія Шав'як, також учасниця Станиславівського Конґресу, відчитала в'язанку віршів присвячених Матері. Статтю М. Вірного на День Матері відчитала Раїса Зелинська. Далі слідувала дружня гутірка при каві і солодкім.

Олена Блавацька є матірю бувшої довголітньої голови нашого Відділу Лідії Лемішки і членки Відділу Дарії Кострубяк.

Пресова референтка Р.З-ка.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО МИСТЕЦТВА

Заходами 71-го Відділу СУА в Джерзі Сіті, у місцевій міській бібліотеці відбулася виставка українського народнього мистецтва. Туди входили: різьба, вишивки, кераміка, також великодній стіл з традиційним печивом прибраний писанками і великодніми стравами.

Координатором виставки була заступниця голови Відділу Анастазія Сибий. До успіху виставки причинилися голова Відділу Галина Гаврилюк й імпрезова референтка Евгенія Рубчак, яка подбала про вичерпні інформації про великодні звичаї й писанки у формі оригінальних афішів і відповідно розвішених карток. Для чужинців видруковано інформації в англійській мові. Розвішено мапу України. Все це притягало увагу чисельних відвідувачів у тому дуже багато неукраїнців.

Про виставку поміщена була стаття в місцевій американській газеті "Джерзі Джорнал" і згадка в "Свободі".

Катерина Коць,
пресова референтка

49-ИЙ ВІДДІЛ СУА, БОФФАЛО, Н.Й.

Квітна неділя 15-го квітня 15-го квітня була для членок 49-го Відділу в Боффало небуденним днем. Столи в церковній залі були святочно прибрані вишивками та лозою, а паски пишались своєю красою та величиною. Були столи з великоднім печивом, писанками та вишивками. Можна було оглянути українську кераміку роботи дочки нашої членки. Наші господарські референтки гостили гостей паскою, солодким та кавою. Продаж пасок дало змогу кожному мати паску на великодному столі.

Оксана Салдит
пресова референтка

Докінчення: "ПЕРШИЙ ВІНОК"

ними той милий острівець, що лежить мов у віночку з кучерявих верб: кучері їм звили ті щедрі води. Поза островом геть далеко стеляться долиною луки, яріють зеленощами свіжих трав, перелісків та поодиноких розкішних дерев, що розбіглися по тих просторах. Перед тією панорамою мов збігла з гадяцького узгір'я й стала на останньому горбочку, над самими водами з й луками, маленька церковця, присвячена архангелові Михайлові, патронові города; поблискує золотим хрестом, окрита високими гіллястими деревами. Дійсно, тільки-б на ангельських крилах витати над тим краєвидом! Гарний він літньою порою, як пишає зеленощами, радісним життям, красен і зимовою добою, як долина здається ще просторішою—укрита широким, білим сніговим подолом, що сяє блисками і по сивій мережці вод, скованих кригою, і на білих роздолах, і по срібних кучерях дерев, опушених инеєм; красен той вільний краєвид і на-провесні, як уся велика біла пелена повернеться в широку, вільну повінь, розіллється геть-геть долиною, а небо весняне відбивається в ній сяйвом, блакиттю!

Ліворуч від Драгоманівської гори біліють хатки, розбіглись по підгір'ю, разом з садочками, вільно, де сами хотіли, спускаючись до гадяцького Подолу. Ще далі, за Грунню, простягалося друге велике узгір'я, обгортаючи понад Пслом широку долину: внизу підгір'я—видніють села,понад ними красують ріжними барвами картаті ниви, веселі гаї, а ще вище, на самім обрію, стоять високі, думливі могили, насипані у прадавні часи невідомим племенем.

Увесь краєвид замикається проти Драгоманівської гори темною, довгою смугою поважного бору.

Такий краєвид побачите з "Драгоманівської гори", з того крутого виступу гадяцького узгір'я, що найближче підступився до Псла, щоб найліпше бачити красу його долини. На верху того виступу стоїть старосвітське дворище, з забудованням під солом'яними стріхами. У більшому будинку, що стоїть повернений причілком до тихої, невеличкої вулички, омаянимй давніми шовковицями та акаціями — народився Михайло Драгоманов; тут, у сьому дворищі на високій горі, виростав він, проводив свої дитячі літа.

ОЛЕНА ПЧІЛКА

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Докінчення: МУЗЕЙ

КОЛЯДА НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Відділи СУА в Гартфорді, 93-ій і 106-ий, увінчавшись успіхом минулого року, пішли з "Колядою" на Український Музей і цього року. Коляду зорганізувала Ярослава Кукіль і Люба Кінах. Колядували: Меланія Кузьма, Ярослава Кукіль, Надя Гафткович, Аніта Кузьо, Галя Кузьо, Люба Кінах, Стефа Павлічко, Віра Ціропалович, Стефа Стасишин і Мирослава Кузьо.

Як і попереднього року, гартфордська громада радо приймала "Коляду" та щедро обдаровувала колядників. Коляда принесла Українському Музею 935 дол. — гарний успіх до наслідування іншим.

Залучаю також знімок з "Коляди". Колядують (від ліва до права): М. Кузьма, Я. Кукіль, Н. Гафткович, А. Кузьо, Г. Кузьо, Л. Кінах та С. Павлічко.

З пошаною,

В. Чудовська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ірени Скочдополь,** бувшої голови Округи Нова Англія, складає 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

73-ій Відділ СУА,
Бриджпорт, Конн.

Замість квітів на могилу бл.п. **Володимира Вадюка-Луцького,** власника Яблонова складаю 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Марія Кузів

У другу болючу річницю смерти моєї дорогої сестри **Мирослави Осідіч** складаю 20.00 дол. на Український Музей

Ольга Богачевська

Замість квітів на свіжу могилу **Ірини Скочдополь,** складаю 15.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а родині висловлюю своє глибоке співчуття

Мирослава Савчак

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Юрія Шкарупи** складаємо 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а дружині Іванні та Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Іванна і Микола Сиві

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **О. Бевесевич** складаю 10.00 дол. на Український Музей

Зенон Питляр

Замість квітів на могилу бл.п. проф. **Софії Лев** складаємо 10.00 дол. на Український Музей, а шановній Родині висловлюємо щирі співчуття.

Емілія і Михайло Цяпки

В пам'ять бл.п. **І. Кефор** і великого композитора бл.п. **Г. Китастого** складаю 10.00 дол. на Український Музей.

Надія Кокольська

Замість квітів на свіжу могилу дорогої землячки бл.п. **Анни Никифоряк** складаю 10.00 дол. на Український Музей

Оксана Лемеха-Луцька

Замість квітів на свіжі могили бл.п. д-ра **Петра і Ольги Савицьких** з Німеччини складаю 10.00 дол. на Український Музей, а сестрі Наталі Чепленко і всій родині сердечні співчуття

Ярослава Казанівська з родиною

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Марії Полатайко** складаємо у її пам'ять 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку та 5.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а чоловікові покійної Осипові, донькам Славі Комічак, Галині та Родині висловлюємо глибоке співчуття

Іванна і Микола Сиві

Замість квітів на свіжу могилу моєї товаришки бл.п. **Кіри Малинович-Скоробогатої** складаю 10.00 дол. на Український Музей

Ольга Ґоєвич

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Романа Банаха** зложили на потреби Українського Музею в Нью-Йорку: 20.00 дол. — Ольга і Володимир Гнатики; по 10.00 дол. — Емілія і Михайло Цяпки, Люба Савойка, Анна Тиха, Люба Єднака, Стефан Гук, Роман Столярчук.
Разом: 80.00 дол.

Щоб не в'янули квіти на могилі бл.п. Стефана Романишина, члена української католицької церкви у Нью Брансвік, Н.Дж., що ненадійно відлинув у вічність 13-го травня 1984 р. а похований на кладовищі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, на Український Музей складають 10.00 дол.

Ан. і Ярослав Ощудляки

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Анни Никифоряк** зложили членки 64-го Відділу СУА на Український Музей в Нью-Йорку: 50.00 дол. — В. Сливоцька; по 20.00 дол. — М. Даниш, О. Рак, М. Савицька, А. Алиськевич; по 10.00 дол. — М. Барагура, Л. Крушельницька, М. Карпевич, Х. Навроцька,

С. Нагірна, М. Ржепецька, Є. Тріска, Д. Костів, Ш. Палідвор; по 5.00 дол. — Л. Артимишин, О. Лень, Є. Корчинська, М. Дигдалевич. Разом 240.00 дол.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої, невіджалуваної учительки української дівочої ґімназії У.П.Т. "Рідна Школа" в Станиславові в роках 1931-1939, бл.п. **Орисі Бойцун-Скочдополь,** яка відійшла на вічний спочинок 26-го березня 1984 р. в Гартфорді, Конн., складають на Український Музей в Нью-Йорку 345.00 дол. її бувші учениці. Хай цей скромний дар для нашої культурної станиці у вільному світі у пам'ять нашої довголітньої учительки і господині кляси, буде доказом нашої невгасаючої пошани і вдячности для Неї за все те, що Вона зуміла впоїтив наші молодечі, буйні серця.

Цим вогнем любови до цього, що українське і рідне, горять вони ще й до сьогодні та горітимуть до останньої хвилини нашого життя. Це запевнення разом із глибокими висловами співчуття пересилаємо одинокій донечці пані Уляні Скочдополь-Гринь.

По 25.00 дол.: Анастазія Смеречинська, Марія Висоцька-Крамарчук, Лідія Мойсеович-Гладка, Марта Гаврищак-Ярош, Ірена Базюк-Волосенко,Мирослава Смеречинська-Приймак, Марія Возьна-Савчак, Ірена Ганушевська-Руснак, Марта Вальницька-Цимбаліста, Ґена Мосора-Ратич;

20.00 дол.: Ярослава Томашівська-Висоцька;

15.00 дол.: Ірена Томашівська-Крижановська;

По 10.00 дол.: Оля Люхнич-Ганушевська, Ростислава Остапчук-Стецiв.

За усіх вище вимінених товаришок:
"Марина" Висоцька-Крамарчук

Як нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої невтомної членки **Ірини Скочдополь** пересилаємо 670.00 дол. на Український Музей. Збірку перевели членки 93-го Відділу. Пожертви зложили: по 50.00 дол. — 93-ий Відділ СУА в Гартфорді, Володимира і Стефан Сливоцькі, Христина і Адріян Сливоцькі; по 25.00 дол. — Аніса Вересюк, Ірина і Мирон Красії, Анна і Олександер Пришляки, Іван і Ярослава Кукілі, Осип і Володимира Теслюки; по 20.00 дол. — Павло і Анна Крамарі, д-р Ярослав і Ірина Остапюки, Анна Любинська, Стефанія Балко, Стефанія Бабій (73-ій Відділ у Бріджпорті), Галина Воскобійник, Катря Гадзевич, Михайло і Юля Масники, Роман Хаджай; по 10.00 дол. — Іван Дитюк, Стефанія Стасишин, Іванна і Богдан Козаки, Віра Захарясевич, Юля Вишневська, Ванда Бекар, 66-ий Відділ в Нью Гейвен, Лідія Фіцалович, Ірина Капустинська, Ірина і Роман Кучми, Михайло Гарасимів, Люба Кінах, Евдокія Стельмах, Евгенія Ковальська, Андрій і Зірка Рудики, Іванна Гринь, Ольга Платош-Стеткевич, Роман і Леся Романишині, Ірина і Володимир Левські, Теодор і Мирослава Кузьо, Роман і Анна Сокольські; 5.00 дол. — Галина і Михайло Стасюки.

Замість квітів на могилу бл.п. **Анни Никифоряк** приятелі зложили 615.00 дол. на Український Музей. Зложили: по 50.00 дол. — Ілярко Чолган, Лярко Чолган, Люба і Мирон Чолган, Ольга і Ярослав Никифоряк; по 40.00 дол. — Марія Шуст, приятелі із Спрейн Брук Менор; по 30.00 дол. — Володимир і Наталія Шуст, Любомир і Оксана Крушельницькі; по 25.00 дол. — Ярослав Яросевич, Ірена Каратницька, Роман і Марія Барковські; по 20.00 дол. — Марта і Роман Данилюк, Рома Богачевська, Марія Вижницька, Роман і Люба Раковські, Михайло і Ірена Мороз; по 15.00 дол. — Ірена Гошовська, Каміль Гук Смародська; по 10.00 дол. — Ольга і Богдан Фостяк, Ігор і Зіна Раковські, Володимира Івануса, Володимир Папуга, Надія Данилюк, Ляриса Гнатів, Меланія Кривокільська.

Замість квітів у світлу пам'ять бл.п. **мґр. Ярослава Лабки,** мужа голови 11-го Відділу СУА в Трентоні, Н.Дж. пані Ярослави, зложили через цей Відділ на Український Музей в Нью-Йорку: 50.00 дол. — Володимир Маркевич; 30.00 дол. — Богданна і Мирон Осадца; по 25.00 дол. — Дарія Кузик, Дарія і д-р Теодозій Самотулки, Віра і Теодозій Сендзіки, Марта і Роман Данилюк, Рафаель Венке; по 20.00 дол. — Люба і Володимир Мригоцькі, Олександер Татомир, Надія і Роман Ґулай, д-р Роман Коропей, Таіса Богданська, Надія Юрчинська; по 15.00 дол. — Василина Микитин, Святослава і Орест Менцінські, Людмила і Василь Сердюк; по 10.00 дол. — Андрій і Юля Галайдіда, Марія і Михайло Глушок, Софія і Іван Головки, Юстина і Дмитро Надраґа, Ірина і Онуфрій Мізюк, Микола Веремієнко, Ірина Свістель, д-р Володимир і Уляна Коропей, Ольга Дубик, Надія Данилюк, Роман Осадца, Катря і Богдан Ковшевич, Наталка Даниленко, Віра і Іван Яскір, Разом 510.00 дол.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Володимира Мриглоцького,** мужа нашої референтки суспільної опіки, пані Люби, зложили через 11-ий Відділ СУА в Трентоні, Н.Дж. на Український Музей в Нью-Йорку: по 50.00 дол. — Люба Мриглоцька, Володимир Маркевич; по 25.00 дол. — Віра Яворська, В. і Т. Демчуки, Дарія і д-р Теодозій Самотулки, Богданна і Мирон Осадци; по 20.00 дол. — Ярослава Лабка, Ольга Дубик, Марія і Любомир Лампіки, Галина і Стефан Максимюк; по 10.00 дол. — Софія Лотоцька, Надія і Роман Ґулай, Ірина Свістель, Марія Сеник, Марія Савула, Надія Юрчинська, Оксана і Іван Микитин, Юстина і Дмитро Надраґа, Михайло і Марійка Глушок, Марійка і д-р Зенон Городиські, Ігор і Марія Юрчинські, Ліда Скрипчук, Марійка і Орест Мицик, Галина і Іван Костюк, Людмила і Василь Сердюк, Валя Захвалинська. Разом 440.00 дол.

В другу річницю смерти мойого дорогого і незабутнього мужа **д-ра Івана Жовніровича** складаю 250.00 дол. на будову Українського Музею в Нью-Йорку.

Марія Жовнірович

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ольги Бекесевич** зложили на Український Музей 105.00 дол.: Борис Остап'юк — 50.00 дол., Степан і Мирося Грубі — 30.00 дол., Євгенія і Богдан Остап'юк — 25.00 дол.

В світлу пам'ять **Аліції С. Дмитренко** складаю на Український Музей 100.00 дол.

Л. Морозова

В пам'ять дорогого і незабутнього нам сина **Ігора Казевича** складаємо 100.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

Лев і Ольга Казевичі,
Кольорадо

У першу болючу річницю смерти мойого невіджалуваного **чоловіка Івана** складаю в його пам'ять 100.00 дол. на цілі Українського Музею в Нью-Йорку через 47-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.Й.

Анна Сорохтей,
членка 47-го Відділу СУА

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

У світлу пам'ять **Софії Пеленської** складаємо 100.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

Антін і Віра Шумейки

Замість квітів на свіжу могилу покійної **Анни Алиськевич** складаю 100.00 дол. на Український Музей

О. Склепкович

Замість квітів на свіжу могилу **отця митрата Віталія Коваленка** у світлу його пам'ять на Український Музей в Нью-Йорку зложили 100.00 дол.

Ізидор і Марія з Герасимовичів Рибаки

Замість квітів на могилу мами **Кіри Скоробогатої** складаємо 100.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Ігор і Тамара Скоробогатий-Гронь

В пам'ять **Ірини Скочдополь** зложили 50.00 дол. на Український Музей

Патріярхальне Товариство в Гартфорді

Замість квітів в пам'ять **Антона Змия,** складаю 50.00 дол. на Український Музей

Анна Алиськевич

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Анни Никифоряк** складаю 50.00 дол. на Український Музей

Віра Левицька

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Меланії Голюки** складаємо 50.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку, а опечаленій родині складаємо наші щирі співчуття.

мґр. Созонт і Ростислава Качали

В пам'ять мого незабутнього мужа бл.п. **д-ра Івана Белея** складаю 30.00 дол. на потреби Українського Музею

Мирослава Белей

Замість квітів на свіжу могилу **Ірени Скочдополь** складаю 30.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку. Уляні Гринь з цілою родиною висловлюю найглибше співчуття по так тяжкій страті. Для самої Орисі кидаю в чорну землю квітку, яка ніколи не зів'яне

Галина Баландюк

Замість квітів на свіжу могилу нам дорогої бл.п. **Меланії Голюки** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а синові з дружиною, внукам і цілій рідні наші вислови співчуття. Нехай Господь благословить Вас Всіх і потішить.

Оля і Ярослав Городецькі з родиною

В пам'ять бл.п. **Олени Смеричанської** складаю 25.00 дол. на Український Музей

Віра Левицька

В пам'ять мойого покійного вуйка професора музики бл.п. **Осипа Залеського** складаю 25.00 дол. на Український Музей

д-р Ярослава Грабович

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Анни Никифоряк,** мецената, добровольця і ентузіяста Українського Музею скпадають 25.00 дол. на Український Музей

Марта і Богдан Цимбалісті

В першу річницю смерти мого незабутнього брата **Василя Плісака** складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку через 1-ий Відділ СУА.

Марія Андрушків

В пам'ять п. Марії Кузик, мами п. **Лесі Стебельської** складаємо 25.00 дол. на Український Музей, а родині висловлюємо щирі співчуття.

К. і В. Воловодюк

Замість квітів на свіжу могилу незабутньої **Марії Фаріон** складаємо на Будівельний Фонд Українського Музею 25.00 дол.

д-р Володимир і Уляна Білецькі

Замість квітів на далеку могилу моєї товаришки юних літ бл.п. **Стефанії Яцків-Гридової** складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Ольга Парубчак

У світлу пам'ять бл.п. **Володимира Скрипчука** пересилаю 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку. Дружині пані Ліді та Родині висловлюю найщиріші співчуття.

Дарія Кузик

Замість квітів на могилу бл.п. інж. **Романа Кобринського** складаю на Український Музей 20.00 дол., а Анні і Марії Кобринським складаю співчуття.

Олена Чорна

Замість квітів на могилу бл. п. **Ірени Скочдополь,** складаємо 20.00 дол. на Український Музей

Галина і Зиновій Балабан

В пам'ять покійної бл.п. **Меланії Голюки,** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а опечаленій Родині складаємо наші щирі співчуття

М. і О. Крумшин

Замість квітів в пам'ять **Меланії Голюки** складають на Український Музей 25.00 дол.

Ольга і Ярослав Городецькі

В пам'ять **Софії і Богдана Герасимовичів** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Володимир і Галина Шиприкевич

Пані **Анна Єйна,** членка 47-го Відділу СУА в Рочестері, Н.Й. перевела у перед-великодньому часі показ писання писанок в місцевому Іроквой Ґарден Клюбі та передає на Український Музей 25.00 дол., одержану винагороду від цього клюбу.

В шосту річницю смерти св. п. **Марії Кефор,** дорогої і невіджалуваної мами складаємо на Український Музей 1000.00 дол.

Володимир і Олімпія Роговські

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 18-го червня 1984 р. відійшла у вічність бл.п. **Ольга Дзюба Кізин-Літинська,** Почесна Членка 57-го Відділу СУА в Ютиці, Н.Й.

Покійна народилася 22-го січня 1892 року в Перемишлі. Була одружена з Григорієм Кізином, який згинув в Першій світовій війні. Молода вдова залишилася з малолітним сином Богданом. Від 1912 року аж до виїзду на еміграцію Покійна працювала вчителькою в селі Грушів, Дрогобицького п-ту і Биків, Самбірського п-ту. Учителювала також в таборах переміщених осіб в Німеччині, в Бамберґу і Байроті.

В Німеччині вийшла вдруге заміж за Франка Літинського. З родиною переїхала до Америки до Ютики, Н.Й. в 1949 р. Тут включилася в ряди Союзу Українок Америки, будучи членкою 57-го Відділу від його заснування в 1951 році, сповняючи функцію скарбнички через довгі роки, відтак в Контрольній Комісії. У її 85-ліття Відділ вшанував Покійну Почесним Членством.

Покійна залишила в смутку двох синів — Богдана Кізина і Володимира Літинського з дружинами, дві внучки — Ладу Кізин і Марію Літинську і внука Христофора Літинського.

Похоронні обряди перевів о. крил. Богдан Смик з церкви св. Володимира Великого в Ютиці. Похоронена на Українському Католицькому цвинтарі в Ютиці. Хай американська земля буде їй легкою. ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

Управа і членки 57-го Відділу СУА

З приводу смерті бл.п. **Ольги Літинської,** 59-ий Відділ складає 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Приятелі Покійної з Округи Південного Нью-Йорку зложили 35.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що відійшла у вічність на 91 році трудолюбивого життя довголітня членка 5-го Відділу СУА у Дітройті бл.п. **Катерина з дому Грабар Савка.** Покійна народилася в Ланах на Львівщині. Вийшла заміж за Юрія Савку і жили у Львові. Вони виховали 5 синів. До Америки приїхали по Другій світовій війні в 1947 році й замешкали у Дітройті. У 1960 р. покійна залишилася вдовою і за той час похоронила чотирьох синів. Залишила у глибокому смутку сина Романа з родиною у Каліфорнії, брата Станислава у Польщі, 11 внуків і 8 правнуків.

Нехай вільна земля Вашінґтона буде їй легкою, а пам'ять про покійну лишиться між нами

Управа і членки 5-го Відділу СУА

Ділимося сумною вісткою з членками СУА, що 10-го квітня 84 року на 70 році життя після тяжкої недуги відійшла у вічність бл.п. **Марія Ганін,** довголітня голова і членка 41-го Відділу у Філядельфії.

Покійна народилася і вийшла заміж у Києві. Покинувши рідну землю, опинилася в Америці і поселилася з чоловіком у Філядельфії.

Буде нам бракувати Дорогої Марії, як членки і людини, що все служила знанням і порадами.

Членки 41-го Відділу з прапором СУА взяли участь в панахиді. Після панахиди зворушуюче пращальне слово, згадуючи заслуги покійної, виголосила членка Окружної Управи Лідія Дяченко.

Покійна залишила в смутку чоловіка Миколу, дві доньки, Ніну і Оленку, 5 внуків і правнука та дальшу родину.

Замість квітів зібрано на Союз Українок 223,00 дол., що на бажання покійної має бути післано бідним дітям в Бразілії і 625.00 дол. на православний семінар і 125.00 дол. на служби Божі.

Спи дорога союзянко спокійним сном. Пам'ять твоя залишиться між нами.

Управа і членки 41-го Відділу СУА

У першу річницю смерти нашої Дорогої члечки **бл. п. Ярослави Леаицької,** 64 Відвіду СУА згадує Покійну у великій пошані.

Покійна була членкою нашого Відділу від його заснування та багато разів членкою управи на постах референтки суспільної Опіки і виховної. Будучи виховною референткою успішно організувала курси модерних танців для молоді.

До кінця життя була членкою імпрезової і господарської комісій та поки її здоровля дозволило помагала у праці. Не жаліла труду і жертвувала печивої грошї на Відділ і інші цілі Організації. Покійну ціхували шляхотні прикмети скромної і жертвенної людини. Згадуючи Покійну віримо, що пам'ять про Ню залишиться у її ділах.

Управа 64 Відділу

Дня 15 квітня 1984 р. відійшла у Вічність **б. п. Анна Никифоряк.** Покійну прощала голова 64 Відділу СУА Христя Навроцька такими словами: "Невимовно важко родині втратити найдорожчу людину, але не менш важко організації втратити членку.

Так, 64 Відділ втратив непересічну членку, людину великих і шляхотних прикмет, якою була Пані Нуся, як ми усі її звали.У своїй великій скромности, ніколи не хотіла бути членкою Управи, але продовж усіх літ існування 64 Відділу була членкою комісії імпрезової і господарської. Нераз подивляли ми усі її апвйьовитість, відданість, і охоту помагати. Ніколи не відмовила своєї цінної помочі і до останього часу завжди була з нами.

Покійна була любителькою книжки, яку не тільки читала, але й купувала. Належала до Гуртка Книголюбів.

Виїмково культурна, очитана і розумна жінка, забирала голос у цікавих дискусіях у Відділі. Варто було слухати її завваг і цікавих спостережень.

Відходить від нас членка, яку важко буде заступити, бо таких жертвенних людей щораз менше.

Ніколи ми не чули від Покійної Пані Нусі, що змучена, чи не має часу. Завжди була не тільки меценатом Українського Музею, але постійно помагала в ньому.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріялів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити неввічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

Охота творити добро випливала з'її глибокої релігійности і гибокої правдивої віри. Всевишний прийме цю праведну душу у своє Царство, яке заслужила собі своїми ділами.

Пам'ять про Покійну буде запвжди з нами!

Христя Навроцька

І знова велика втрата для 64 Відділу СУА і знова приходиться мені прощати на Вічну дорогу невіджалувану членку нашого Відділу **б. п. Розину Захарченко,** яка померла дня 17 квітня 1984 р.

Покійна була протягом років членкою Управи, Контрольної Комісії, делеґаткою до Об'єднаного Комітету, членкою імпрезової комісії. Занималисявлаштуванням різдвяних ,азарів, на які приготовляла мистецькі речі.

Вчила молодь писати писпнки, які виконувала артистично.

Коли з ініціятиви Христі Воєвідки 64 Відділ піднявся великого діла відтворити історичний одяг українки. Покійна виконала одяг Княгині Ольги з чудовою колроною, який до сьогодні пишається на численних показах. Пані Зіна виконала теж мистецькі ляльки в гуцульському одязі як теж деякі ляльки для Вертепу.

Була жертенною не тільки у своїй праці, але і у матеріяльних датках. Ніколи не б,ракувало Її прізвища у будьякій збірці.

Коли недуга не давала Її змоги працювати не бракувало Покійнлї на срільних просфорах. св'ячентх чи допровідях. Постійно цікавилася життям Відділу.Її лагідна вдача і приємна усмішка з'єднували пошану до дуже скромної а так здібної і незвичайної людини.

Зменуються ряди наших членок і ледви чи зможемо їх заступити.

Прощаю Вас, Дорога Паі Зіно, від усіх членок і Управи Відділу.

Вічна Вам Пам'ять!

Христина Навроцька

64-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК

Загальні збори Відділу відбулися 17 грудня 1983 року. Голова Окружної Управи Лідія Маґун була присутня на зборах.

В склад управи на 1984 рік увійшли: Христина Навроцька — голова, Ніна Самокіш — заступниця голови, Марія Ржепецька — кореспонденційна і протоколярна секретарка, Ірина Гошовська — касирка, Марія Даниш — фінансова секретарка.

Референтки: Володимира Івануса і Любов Раковська — організаційні, Дарія Костів — виховна, Лбомира Артимишин — мистецька, Марія Барагура — пресова, Галина Кіляр — імпрезова, Евгенія Корчинська і Марія Палідвор — суспільної опіки, Марія Карпевич — господарська.

Контрольна Комісія: Марія Савицька — голова, Наталія Білоус і Стефанія Диба — члени, Галина Ціґаш Александра Ямрозик — заступниці.

120-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ІРИНИ СЕНИК, РОЧЕСТЕР, Н.Й.

Річні загальні збори Відділу відбулися 16-го грудня 1983 р.

Присутня була голова Округи Північного Нью-Йорку Іванна Мартинець.

Склад нової управи на 1984-ий рік: Лідія Павлічко-Стурм — голова, Дарія Ганушевська — заступниця голови, Ганя Тарафа — протоколярна секретарка, Галина Снігур — кореспонденційна секретарка, Зіна Джус — касирка, Яра Кекіш — касирка передплат журналу "Наше Життя", Ірина Ґрасман — касирка вкладок.

Референтки: Люба Нестерович — архівар, Синтія Бекер — господарська, Лідія Джус — імпрезова.

Делеґатка до **УККА** — Оля Лучанко.

Контрольна Комісія: Ірина Сьолковська — голова, Ганя Скробач, і Ганя Масна — членки.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America $15.00, half year $8.00, single copy $1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency. which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодиноке число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за вийнятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валюті, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських долярів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional mailling offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED
ISSN 0740 — 0225
INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

ВИДАННЯ ДО НАБУТТЯ У КАНЦЕЛЯРІЇ СУА

UNWLA
108 Second Ave.,
New York, N. Y. 10003 Тел.: 212 533-4646

УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ — З. Терлецької	8.00
КУХОВАРСЬКІ ПРИПИСИ — Н. Костецької	5.00
ПЕЧИВО — Н. Костецької	1.50
УКРАЇНСЬКІ НАЗВИ З КУХОВАРСТВА І ХАРЧУВАННЯ — Н. Чапленко	6.00
"ЦІЛИЙ СВІТ — ВЕЛИКА ШКОЛА" — казка для дітей награна на ленті	5.00
СЛУХАЙТЕ І СПІВАЙТЕ — пісні і марші для дітей на ленті	6.00
КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ — лента для дітей	7.00
ПРОГРАМА ЗАЙНЯТЬ У СВІТЛИЧКАХ ДЛЯ ДІТЕЙ — А. Смеречинської	3.00
ПРОГРАМА ЗАЙНЯТЬ У СВІТЛИЧКАХ ДЛЯ ДІТЕЙ, що не знають української мови — В. Андрушків	3.00
ВЗОРИ — листками (за один листок)	0.50
СОКАЛЬСЬКІ ВЗОРИ В АЛЬБОМАХ Ч. 6. (12 таблиць)	6.00
ІРЕНИ СЕНИК ВЗОРИ В АЛЬБОМАХ Ч. 7	6.00
ВЕСІЛЬНІ ВІНКИ — 8 карток	2.80
ЯК РОБИТИ ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ	6.00

При висилці кожного замовлення дочисляється поштова оплата.

OUR LIFE IS MANY THINGS TO MANY PEOPLE

IF you want to be informed about the exciting and multi-faceted program of UNWLA, become a subscriber to Our Life.

IF your friend or relative lives far from a Ukrainian community, a gift subscription to Our Life is a real blessing.

IF you know someone who is interested in the problems of contemporary Ukrainian women, suggest Our Life as a source of information.

IF a friend wants to cook a special dish, tell her she'll find delicious Ukrainian recipes in Our Life.

IF a grandmother wants to embroider a special outfit for her grandchildren, suggest the lovely Ukrainian embroidery patterns in Our Life.

IF you want to decorate your home with contemporary crafts items, you'll find ideas and suggestions in Our Life.

IF you need to entertain a child, you'll find stories and games for children in Our Life.

And remember, share your enthusiasm about Our Life with a friend. Keep in mind that every subscription helps build a solid financial base for the future growth of our publication. Send $15 for your own, or a gift subscribtion, to Our Life, 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.